

İŞÇİLERİN AİLEDE VE İŞ YERİNDE TOPLUMSAL CİNSİYETE İLİŞKİN TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİLER

Doç. Dr. Gülden BERKEM
Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü

ABSTRACT

The linkages between the gender based attitudes of factory workers both male and female within the family and work settings are investigated. The attitudes in the family are categorized along division of labour at home, power and support relations. The attitudes in the work place are categorized along dimensions of division of labour in the factory, job opportunities, relations with management, opportunities for promotion, friendship between men and women, relations with trade unions, competence in work, self-esteem, status and economic independence. These dimensions are measured by family and work scales given to 99 female and 100 male workers in medium sized factories in İstanbul.

Hierarchical regression analyses indicates that a significant portion of the variance in all of the work measures can be explained by the trio of predictors. In general the family-work interrelationship is confirmed. However, when the relations of independent variables with the dependent variables are considered separately, the strongest indicator of work variables appears to be the gender based attitudes along division of labour at home. Some portion of the variance in most of the gender based attitudes in the work place can also be significantly predicted from the gender based attitudes along power relations at home. On the other hand, the weak and negative relations between the support dimension in the family and the dimensions of job opportunities, relations with management and economic independence in the workplace may be suggestive of the compensation process. Absence of relations between the same family dimension and

the rest of the work dimensions can be attributed to a split between the two contexts.

Üretimde sınıf çıkarlarını ve politik sorumlulukları ifade eden kamu alanı ile özel mülkiyeti ve duyu yoğun aile yaşantılarını yansıtan özel alan ayrımı, toplumsal ilişkilerle kişisel tutum ve davranışları anlayabilmek için gerçekleştirilmiş olan bir kavramsallaştırma (Elstein 1981). Bu kavramsallaştırmadan hareket edildiğinde, anılan alanlardaki toplumsal cinsiyete ilişkin tutum ve uygulamaların çeşitli model ve hipotezlerle açıklandığı görülmektedir. Bunlardan Kişisel Kaynaklar için Yarışma Hipotezi (Competition For personal Resources) (Repetti 1987) aile içi kaynak dağılımıyla ilgilidir. Ancak, sözü edilen model bu araştırmanın kapsamı dışında kaldığı için aşağıda değinilmeyecektir. Diğer modellerden, Erikson, Parsons ve Bales'in öncülüğünü yapmış oldukları "Bölünmüş Alanlar Modeli"ne göre (Separate Sphere Model), kamu alanı erkeklerin, özel alan kadınların egemenlik ortamları olarak birbirinden bağımsız iki sistem şeklinde tanımlanmaktadır. Ancak, kamu alanındaki ilişkilerin ekonomik değeri ve prestiji, özel alandaki ekonomi dışı sayılan ilişkilerden daha yüksek olduğu için, kadın kendi alanı olarak nitelendirilen evde dahi, erkekten daha az söz sahibi sayılmaktadır (Chow ve Berheide 1988; Lambert, 1990).

Kamu ve özel alan ilişkilerini açıklamada son yıllarda tercih edilen modellerden "Yayımla Etkileri Modeli"nde (Spill over Effects Model), kamu alanı ve özel alan arasındaki karşılıklı bağımlı ilişkiler temel alınmıştır. Sosyolojik olguları ifade eden bu

terimlerin, sosyal psikolojik düzeyde iş ve politika ile aile yaşantılarında yansıdığı kabul edilmiş ve sosyal prestiji yüksek olan ücretli işin, aile sistemini etkilemede daha güçlü olduğu ileri sürülmüştür. Bu nedenle, 1970'lerden itibaren kadınların da kamu alanının parçası olan yüksek ücretli ve prestijli işlere girebilmelerinin önemi vurgulanmıştır (Chow ve Berheide, 1988; Lambert, 1990).

Son dönem araştırmalarda benimsenen modellerden diğer ise, "Etkileşimci Model"dir (Interactive Model). Marksist ve Yapısalcı yaklaşımı olan araştırmacılar tarafından geliştirildiği belirtilen ve yayılma etkileri modelinden farkı pek açık olmayan bu modelde, iki alana özgü sosyo-ekonomik yaşantılarla kadın ve erkeklerin psikolojik durumları arasındaki ilişkiler üzerinde durulmaktadır (Chow ve Berheide, 1988).

Öte yandan, etkileşim ve yayılma etkileri modellerine bağlı çeşitli hipotezlerin de tartışıldığı söylenebilir. Bunlardan "Sosyalleşme Aktarımı Hipotezi"nde (Socialization Transfer Hypothesis), bir alanda öğrenilen uyum sağlayıcı beceri ve tutumların, diğer alandaki ilişkilere yansiyebileceği belirtilmektedir. Örneğin, ailede öğrenilen sorumluluklar, iş yerindeki ilişkilere de aktarılabilir (Yount, 1986; Repetti, 1987). Bu hipotezin tersini ifade eden "Ödünleme Hipotezi"nde (Compensation Hypothesis) ise, alanlardan birinde yer alan olumsuz yaşantıların, diğerinde giderilmeğe çalışılacağı ifade edilmektedir. Örneğin, iş yerinde ezilen bir erkek, aile içi ilişkilerinde baskıcı tutum ve davranışlarıyla olumsuz duygulardan kurtulmaya çalışacaktır (Yount, 1986; Repetti, 1987; Lambert, 1990).

Sözü edilen model ve hipotezlere temel oluşturulan alanlardaki toplumsal cinsiyete ilişkin tutum ve yaşantılara ayrı, ayrı bakıldığında, hiçbirinde eşitlikçi tutum ve uygulamaların yaygın olduğu söylenebilir. Örneğin, Batıdaki iş yerine ilişkin çalışmalarda, eğitim, ücret ve statü yönlerinden kadın/erkek işleri ayırımının yanı sıra, kadınların, iş bulma, yönetici kademelerine getirilme, sendikalarda görev alma konularında geri plana itildiği, buna karşın, teknolojik yenilikler sonucu işten önce çıkarılanların kadınlar olduğu izlenmektedir (Cockburn, 1986; Crompton ve Mann, 1986; Delphy ve Leonard, 1986; Ecevit, 1986; Harris ve Morris, 1986; Siltanen, 1986). Türkiye'deki çalışmalar da kadınların

meslek sahibi olmalarının sosyo-ekonomik düzeye bağlı olduğunu (Kazgan, 1979; Erkut, 1982; Şenyapılı, 1982; Tekeli, 1985), iş piyasasında erkeklere öncelik verilirken, kadınlara daha çok yedek iş gücü olarak bakıldığını (Kazgan, 1979; Kandiyoti, 1982; Tekeli, 1982) göstermektedir. Öte yandan kadının ailedeki statüsü ele alındığında, Batıda, işçi olarak çalışan ve aile bütçesine katkıda bulunan kadınların kararlara daha fazla katıldığı (Morgen, 1985), geleneksel toplumlarda ise erkek çocuk doğuran ve yaşlanan kadınların daha fazla saygı gördüğü (Goode, 1964; Kağıtçıbaşı, 1981; Kandiyoti, 1984; Özbay, 1984) vurgulanmaktadır. Batının sanayileşmiş modern toplumlarında, ailedeki eşler arası egemenlik ilişkisi de, iş yerinde olduğu gibi, gelir düzeyine, eğitime ve mesleki statüye bağlanmakta ve bu özellikler açısından genellikle daha üst düzeyde olan erkeklerin ev işlerine katılmadığı izlenmektedir (Goode, 1964; Gillespie, 1971; Erickson, Yancey ve Erickson, 1979; Haas, 1981; Benenson, 1984; Coverman, 1985; Coleman, 1988; Huber, 1988; Spitze, 1988). Bazı araştırmalarda erkeklerin eşitlikçi tutumları benimsemesi ve kadınların yaşının ilerlemesi sonucu, erkeklerin ev işlerini paylaştığı ileri sürülmekle birlikte, (Schefer ve Keith 1981; Kamo, 1988) değinilen bulgular doğrultusunda, iş yeri ve ailedeki iş bölümü, güç ve dayanışma yaşantılarında toplumsal cinsiyete ilişkin tutum ve uygulamaların eşitlikçi olduğunu ileri sürmek pek kolay olmayacaktır.

Anılan tutum ve uygulamaların, bölünmüş alanlar modelinde belirtildiği gibi, birbirinden kopuk mu olduğu, yoksa, yayılma etkileri ve etkileşimci modellerde belirtildiği gibi aralarında geçirgenlik mi olduğunu sorusuna yönelik görgül çalışmaların çoğu iş yerindeki tutum ve yaşantıların temel alındığı çalışmalardır (Crouter, 1984; Lambert, 1990). 1960'lardaki araştırmalarda, öncelikle erkeklerin mesleğiyle aile üyelerinin tutum ve yaşantıları arasındaki ilişkiler üzerinde durulurken, 1970'lerde kadınların mesleki yaşantılarıyla geleneksel rolleri arasındaki çatışmanın ailedeki yaşantılarla ilişkisi tartışılmağa başlamıştır. 1970'lerdeki ve 1980'lerdeki bulgular ise çalışan kadınların, ev işi ve ikili rolleriyle ilgili tutumları, sorunları ve mesleki doyumlarıyla ilgilidir (Safilios-Rothschild, 1969; Pleck, 1977; Szinovacz, 1977; Roberts, 1978; Tezcan, 1979; Haas, 1981; Huber ve Spitze, 1981;

Poster, 1982; Maret ve Finlay, 1984; Coverman, 1985; Kandel, Davies ve Ravies, 1985; Hiller ve Philliber, 1986; Baruch, Biener ve Barnet, 1987; Blumberg, 1988), öte yandan, ailedeki toplumsal cinsiyete ilişkin tutum ve ilişkilerin de çalışanların morali, dengesi ve üretkenliği üzerinde rol oynadığı gösterilmiştir (Crouter, 1984; Kelly ve Voydanoff, 1985; Bryant, Vander Mey ve Burgess, 1988). Ancak yukarıda değinildiği gibi, ailedeki tutumların temel alındığı çalışmaların sayısı, iş yeri değişkenlerinin temel alındığı araştırmalara göre çok daha azdır (Crouter, 1984; Lambert, 1990).

Anılan nedenle bu çalışmada, ailedeki iş bölümü, güç ve dayanışma yaşantıları bağlamında toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar temel alınarak, bunlarla iş yerinde toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar arasındaki ilişkiler betimlenmiştir. Ailede toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar, Small ve Riley'in (1990) tanımına benzer şekilde, ailede iş bölümü (ev işi ve çocuk bakımı), güç ilişkileri (kararların alınması) ve dayanışma yaşantılarına (eşler arası destek, boş zaman etkinlikleri ve çocuklarla ilgili dayanışma) ilişkin tutumlar olarak üç genel boyutta tanımlanmıştır. İş ortamı ise, modern sanayi toplumlarının üretim örgütlenmesi olan fabrika sistemi açısından ele alındığı için, bu ortamdaki toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar, cinsiyete dayalı iş bölümü, işe girebilme olanakları, yönetimle ilişkiler, işte ilerleme, kadın-erkek arkadaşlığı, sendikayla ilişkiler, işin sağladığı yetkinlik, özdeğer, prestij ve ekonomik bağımsızlık olmak üzere on boyutta tanımlanmıştır.

YÖNTEM

Denekler

Araştırmaya İstanbul'da yer alan Tek İlaç Sanayi, Sifar İlaç Sanayi, Sandoz ilaç, Tekmen Kozmetik, İstanbul Porselen, Elektrotek, Termo-Heat ısı Sanayi ve özel Metal fabrikalarında işçi olarak çalışanlardan gönüllü 199 kişi (99 kadın, 100 erkek) denek olarak katılmıştır. Anılan fabrikalar, kimya, porselen, makina, cihaz ve alet sanayi, ısıtma ve klima cihazları sanayi ve demir işleri sanayi iş kollarına dahildir.

Yaşları 18 ile 40 arasında değişen deneklerden bekar olanların sayısı kadınlarda 30, erkeklerde 28,

evli ve çocuksuz olan kadınların sayısı 19, erkeklerin 14, evli ve çocuklu olan kadınların sayısı 50, erkeklerin 58'dir.

Deneklerin eğitim düzeyine bakıldığında, kadınlarda ve erkeklerde sırasıyla, ilkökul mezunu 47 ve 59, ortaokul mezunu 37 ve 18, lise mezunu olanlar ise 15 ve 23 kişiden oluşmaktadır.

Veri Toplam Araçları

Araştırmada işçilerin, ailede ve iş yerinde toplumsal cinsiyete ilişkin eşitlikçi veya geleneksel tutumları arasındaki ilişkiler üzerinde durulduğu için, toplam 50'şer maddelik aile ve iş ölçekleri geliştirilmiştir (Acar 1989).

Aile ölçeğinde, ailede iş bölümü boyutu, ev işi ve çocuk bakımına ilişkin eşitlikçi veya geleneksel tutumları ifade eden 16 maddeden oluşmuştur. Örneğin, "Erkekler de kadınlarla ev işlerini paylaşmalıdır" maddesi evde iş bölümünü yansıtmakta ve toplumsal cinsiyete ilişkin eşitlikçi bir tutumu ifade etmektedir. Bu maddeye tamamen katılma 5, hiç katılmama 1 puan olarak hesaplanmıştır. Öte yandan, "Ev işlerinin düzenlenmesi genellikle kadına aittir" maddesi, toplumsal cinsiyete ilişkin geleneksel bir tutumu yansıtmakta ve bu ifadeye tümüyle katılma 1 puan, hiç katılmama ise 5 puan olarak hesaplanmaktadır.

Ailede güç ilişkileri boyutu, doğurganlık, görev dağılımı, mal varlığı, çocuklar ve boş zamana ilişkin kararlarla ilgili toplumsal cinsiyet tutumlarını yansıtan 20 maddeye dayanmaktadır. Örneğin, "Çocukla ilgili masraflarda erkeğin dediği olmalıdır" maddesi toplumsal cinsiyete ilişkin geleneksel bir tutumu yansıtmakta ve bu maddeye tamamen katılma 1, hiç katılmama 5 puan olarak hesaplanmaktadır.

Ailede dayanışma boyutu ise eşler arası destek, boş zamanı paylaşma ve çocuklarla ilgili dayanışmada toplumsal cinsiyete ilişkin 14 maddeden oluşmuştur. Örneğin, "Erkek eşini seviyorsa ona daha fazla yardım etmelidir" maddesine tamamen katılma 5, hiç katılmama 1 puan olarak hesaplanmıştır.

İş ölçeğinde de toplumsal cinsiyete ilişkin eşitlikçi veya geleneksel tutumlara katılıp katılmama, yu-

Tablo 1. Aile Değişkenlerinin İş Değişkenlerini Yordamadaki Katkısına İlişkin Aşamalı Regresyon Analizi Sonuçları

Yordanan Değişkenler

Yordayıcı Değişkenler	İş yerinde Üretme		İş yerinde Güç iliş.		İş yerine ilişkin Öznel yaşantılar				İşyerinde Dayanışma	
	Ekono. İş. B.	Piyasa İliş.	Yön. İliş.	İşde İler.	Kendini Gerçek.	Özde.	Pres.	Ekono. Bağısz.	Kadın Erkek Arka.	Sendika İliş.
Ailede Üretme	.39*	.48**	.44**	.46**	.34**	.32**	.32**	.47**	.44**	.40**
Ailede Güç İliş.	.25**	.25**	.28**	.23*	.30**	.21*	.05	.08	.11	.23*
Aile içi Dayanışma	-.07	-.15*	-.14*	.12	-.08	-.08		.18*	.01	.02
R ²	.32	.39	.38	.35	.32	.21	.13	.21	.29	.37
df	3 195	3 195	3 195	3 195	3 195	3 195	3 195	3 195	3 195	3 195
F	30.85*	41.31*	40.40*	35.39*	29.91*	17.28*	14.28*	17.52*	26.69*	58.89*

Tabloda yer alan değerler Beta değerleridir.

* P ≤ .05

** P ≤ .01

karda belirtilen doğrultuda hesaplanmıştır. Cinsiyete dayalı iş bölümü, 7 maddeden oluşmaktadır. Bu maddelerden biri olan "Erkekler ve kadınlar aynı işlerde çalışabilir" maddesi, cinsiyete dayalı iş bölümünü ifade eden eşitlikçi bir madde olarak alınmıştır. "Kadınlar da erkekler kadar kolay iş bulabilmelidir" 4 maddelik yönetimle ilişkiler boyutunda geleneksel bir tutumu, "Kadının iş yerinde erkeklerle yarışarak yükselmesi gerekir" 6 maddelik işde ilerleme boyutunda eşitlikçi bir tutumu belirtmektedir. "Kadının da erkek gibi kendine güven geliştirmesi işinde yeni beceriler kazanmasına bağlıdır." 4 maddeden oluşan işin sağladığı yetkinliğe ilişkin eşitlikçi bir ifadedir. İşinde ilerlemeyen bir erkek kişi olarak da gelişemez." 4 maddeden oluşan özdeğerle ilgili geleneksel bir ifadedir. "Bir er-

keğin çevresinde saygı görmesi yalnızca yaptığı işe bağlı değildir." 4 maddeye dayanan prestijle ilgili eşitlikçi bir ifade sayılmıştır. "Erkekler eşlerinin para harcerken mutlaka kendilerine danışmasını beklememelidir" 4 maddeden oluşan ekonomik bağımsızlığa ilişkin eşitlikçi bir tutum olarak alınmıştır. "Kadınlar birbirinin halinden daha iyi anlar" 7 maddelik kadın-erkek arkadaşlığına ilişkin geleneksel bir tutumdur. Nihayet "Sendikacılık erkek işidir" ifadesi de 4 maddeye dayanan sendika boyutuyla ilgili geleneksel bir tutumu yansıtmaktadır.

Yukarda örnekleri verilen ölçek maddeleri için Cronbach Alpha katsayısı hesaplanmış ve her iki ölçek için 0.89 olarak bulunmuştur (Acar, 1989).

İşlem

Ölçekler, fabrika yöneticilerinin izin verdiği tarihlerde ve çoğunlukla öğlen tatili sırasında, yemek salonlarına toplanan gönüllü işçilere uygulanmıştır. Ölçeklerin birlikte cevaplandırılma süresi ortalama 40-45 dakika olarak tesbit edilmiştir.

BULGULAR

Araştırmanın amacı, işçilerin ailede ve iş yerinde toplumsal cinsiyete ilişkin tutumları arasındaki ilişkileri betimlemektir. Bu amacı gerçekleştirmek için, veriler aşamalı regresyon analiziyle incelenmiştir. Analiz sonuçları, iş yerinde cinsiyete ilişkin tutum ölçümlerindeki varyansın ne kadarının aile ölçeğindeki yordayıcı tutum boyutları tarafından açıklanabileceğini, aynı zamanda en güçlü yordayıcı değişkenin hangisi olduğunu göstermektedir. Ailedeki toplumsal cinsiyete ilişkin tutum boyutlarının iş yerindeki tutumları yordamaya katkıları Tablo-1'de gösterilmiştir.

Tablo 1'de (Sayfa 27) görüldüğü gibi, işçilerin, iş yerinde toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlarının, ailedeki değişkenlerden yordandığı durumda, iş yerindeki tüm boyutların (cinsiyete dayalı iş bölümü % 32, iş bulma olanakları % 39, yöntemle ilişkiler % 38, işde ilerleme % 35, işin sağladığı yetkinlik % 32, özdeğer % 21, prestij % 13, ekonomik bağımsızlık % 21 kadın-erkek arkadaşlığı % 29, sendikayla ilişkiler %37) toplam varyansının önemli bir bölümü ailedeki üç değişken tarafından da açıklanabilmektedir. Ancak, manidar olmakla birlikte, özdeğer, sosyal prestij ve ekonomik bağımsızlığa ilişkin eşitlikçi tutumların varyansının çok daha az bir kısmının aile değişkenleri tarafından açıklanabildiği görülmektedir. Yine de ailede iş bölümü, güç ve dayanışma ilişkilerinde geliştirilecek eşitlikçi değerlerin, iş yeri yaşantılarındaki değer ve tutumların eşitlikçi yönde gelişmesine katkıda bulunması beklenebilir. Öte yandan, iş yerindeki tüm tutumlarla en yüksek ve tutarlı ilişkisi olan aile değişkeninin ailede iş bölümüne ilişkin eşitlikçi veya geleneksel tutumlar olduğu izlenmektedir. Buna göre, ailede iş bölümüne ilişkin eşitlikçi tutumların, iş yerinde cinsiyete dayalı iş bölümü, iş bulma olanakları, yönetimle ilişkiler, ilerleme, işin sağladığı yetkinlik, özde-

ğer, prestij, ekonomik bağımsızlık, arkadaşlık ve sendikayla ilişkilerdeki eşitlikçi tutumların güçlü bir göstergesi olduğu söylenebilir. Bir başka deyişle, ailede iş bölümü bağlamında toplumsal cinsiyete ilişkin eşitlikçi tutum değişmelerinin, iş yerinde toplumsal cinsiyete ilişkin çok çeşitli tutumlardaki eşitlikçi değişmelerle bir arada gittiği ve bu çerçevede aralarında bir geçirgenlik olabileceği düşünülebilir. Ailede güç ilişkilerine ilişkin tutumların da kimlikle ilgili prestij, ekonomik bağımsızlık ve kadın-erkek arkadaşlığı dışındaki tüm tutum boyutlarıyla ilişkili olduğu görülmektedir. Bu sonuç da aile içi kararların alınmasında toplumsal cinsiyete ilişkin tutumların eşitlikçi yönde gelişmesiyle iş yerinde toplumsal cinsiyete ilişkin eşitlikçi tutumların gelişmesi arasında geçirgenlik olasılığını desteklemektedir. Buna karşın, aile içi dayanışmaya ilişkin tutumların, yalnızca iş olanakları, yönetimle ilişkiler ve ekonomik bağımsızlığa ilişkin tutumlarla oldukça düşük düzeyde ve ters yönde ilişkili olduğu, diğer iş yeri tutumlarından ise tümüyle kopuk çıktığı saptanmıştır. Biraz daha açarsak, işçilerin, kadın ve erkekler arası dayanışmaya ilişkin geleneksel tutumları benimsediği durumlarda, cinsiyetlerin iş bulma ve iş yeri yönetimiyle ilişkilerinde benzer olanaklara sahip olabilmelerine destekleyen eşitlikçi tutumlar geliştirme eğiliminde oldukları söylenebilir. Ayrıca kadın ve erkeklerin ekonomik bağımsızlığını da destekleyen eşitlikçi tutumları kabul etme eğiliminde oldukları izlenmektedir. Buna karşın, ailede kadın-erkek dayanışmasına ilişkin eşitlikçi tutumlara yönelmeleri durumunda, iş bulma, yönetim ve ekonomik bağımsızlık konularında daha geleneksel tutumlara kayma eğiliminde oldukları görülmektedir.

TARTIŞMA

Araştırmanın amacı daha önce belirtildiği gibi, ailede toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar temel alındığında, bunlarla iş yerindeki toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar arasındaki ilişkilerin betimlenmesiydi. Sonuçlara göre, aile içi iş bölümü, güç ve dayanışma yaşantılarının tümünde toplumsal cinsiyete ilişkin tutumların eşitlikçi yönde gelişmesiyle, iş yeri ilişkilerinde de toplumsal cinsiyete ilişkin tutumların aynı yönde değişebileceğine dair ipuçlarından söz etmek mümkün gözükmektedir. Bir

başka deyişle iki alandaki tutumlara genel olarak bakıldığında, aralarında geçirgenlik olabileceği beklentisi desteklenmektedir. Gerek Batıda, gerek Türkiye'deki araştırmalarda, kadın/erkek işleri ayırımına, ayrıca, iş bulma, yönetici kademelere getirilme ve sendikada görev alma olanaklarına ilişkin ayırıcı tutumlara dikkat çekilmiştir (Kazgan, 1978; Erkut, 1986; Şenyapılı, 1982; Tekeli, 1982; Cockburn, 1986; Crompton ve Mann, 1986; Delphy ve Leonard, 1986; Ecevit, 1982; Harris ve Morris, 1986; Siltanen, 1986). Ancak, bu araştırma, en azından İstanbul'da orta ölçekli fabrikalarda çalışan işçi ailelerindeki toplumsal cinsiyete ilişkin eşitlikçi tutum gelişmesinin, üretim ortamındaki tutumların da eşitlikçi yönde değişmesine katkıda bulunabileceğini göstermektedir. Bir başka deyişle, ailede kadın ve erkeklerin ev işlerini ve çocuk bakımını paylaşmaları, çeşitli karar ve sorumlulukları birlikte üstlenmeleri durumunda, kadın ve erkeklerin benzer türdeki işlere girebilme, yönetime katılabilme ve işde ilerleme amacıyla sendikalarda birlikte görev alabilme konularında cinsiyetler arası eşitlikçiliği desteklemeleri beklenebilir. Ayrıca, yine evdeki ilişkilerde daha eşitlikçi tutumları benimsemeleri ile işin her iki cinsiyete sağlayacağı yetkinlik, özdeğer, prestij ve ekonomik bağımsızlık gibi kimliğe ilişkin özellikler açısından da daha eşitlikçi tutumlar geliştirebilmeleri olasılığından söz edilebilir.

Öte yandan, iş yerini temel alarak, eve gelir getiren işçi kadınların ailede daha fazla saygınlık kazandığına değinen araştırmaların (Pleck, 1977; Haas, 1981; Maret ve Finlay, 1984; Morgan, 1985; Ross, 1987; Blumberg, 1988) yanısıra, ailedeki tutumların da iş yerindeki tutumlarla karşılıklı bağımlılık ilişkileri içinde olduğuna işaret edilmiştir. Nitekim, bu araştırmadaki bulgular, Bryant, Vander Mey ve Burgess'in (1988) işaret ettikleri doğrultuda, ailedeki ataerkil ilişkilerin daha esnek hale gelmesiyle, iş yerindeki cinsiyetçi ayrımcılığın da azalacağı görüşünü desteklemektedir.

Anılan sonuçlar, yayılma etkileri ve etkileşimci modellerin (Chow ve Berheide, 1988; Lambert, 1990) yanısıra, sosyalleşme aktarımı hipotezinde (Yount, 1986; Repetti, 1987) vurgulanan iş yeri ve aileye ilişkin tutumlar arası bağımlılığın, toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar açısından da mümkün olabileceğini göstermektedir. Ne var ki, aile içi tutum

boyutlarının tümünün, iş yerindeki tutum boyutlarının toplam varyansına olan katkılarının ötesine geçilerek tutum boyutları arasındaki ilişkilere daha ayrıntılı düzeyde bakıldığında, ilişkilerin gücü açısından farklar olduğu izlenmektedir. Buna göre, iş yerinde toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlarla en güçlü ilişkisi olan aile değişkeninin, evde cinsiyetler arası iş bölümüne ilişkin tutumlar olduğu görülmektedir. Ev işi ve çocuk bakımına ilişkin tutumların eşitlikçi yönde gelişmesiyle tüm iş yeri boyutlarında da eşitlikçi yönde değişmelerin yer alması beklenebilir. Buna karşın, ailedeki güç ilişkileriyle iş yerindeki tutumlar arası bağlantının anlamlı düzeyde olmakla birlikte, ailedeki iş bölümü ile iş yeri tutumları arasındaki ilişkiler kadar yüksek olmadığı dikkat çekmektedir. Ayrıca, ailedeki güç hiyerarşisine ilişkin tutumlarla, işin bireye sağladığı prestij, ekonomik bağımsızlık ve kadın-erkek arkadaşlığı boyutları arasında anlamlı bir ilişkinin görülmemesi, değinilen tutum boyutlarının birbirinden kopuk olduğunu düşündürmektedir. Aile içi kararlara katılımda cinsiyetler açısından eşitlikçi tutumlar yaygınlaşsa bile, iş yerinde kadınlarla erkekler arası arkadaşlığa ilişkin tutumların eşitlikçi yönde gelişmemesi, toplumumuzdaki muhafazakar değerlere bağlanabilir. Bir başka deyişle fabrikada her iki cinsiyetin bir arada çalışması, modern tutumların gelişmesini kolaylaştırabilir, ancak, tanımlanmış, mesafeli ve resmi ilişkilerin dışında kalan kadın-erkek arkadaşlığı açısından alışılmış kalıpların dışına çıkmanın kolay olmayacağı ileri sürülebilir. Anılan bulgunun yanısıra, aile içi kararlara katılımda eşitlikçi gelişmelerin, işin sağladığı prestij ve ekonomik bağımsızlıkla ilişkili olmaması Batıdaki araştırma bulgularıyla (Crouter, 1984; Bryant, Vander Mey ve Burgess, 1988) oluşmamaktadır. Kadının ailede erkekle eşit konuma gelmesinin, işin sağladığı prestij ve ekonomik bağımsızlık yerine geleksel toplumlarda olduğu gibi hala erkek çocuk doğurması ve yaşlanmasıyla ilişkili olduğu (Goode, 1964; Kağıtçıbaşı, 1981; Kandiyoti, 1984; Özbay, 1984) söylenebilir.

Aile değişkenleriyle iş yeri değişkenleri arasındaki en zayıf ilişkinin, eşler arası dayanışmayla iş yerindeki toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar arasında yer aldığı tesbit edilmiştir. Ailede dayanışmaya ilişkin tutumlarla işe girebilme olanakları, yönetimle ilişkiler ve ekonomik bağımsızlık boyutları arasında oldukça düşük düzeyde ve ters yönde ilişkiler oldu-

ğu dikkat çekmektedir. Anılan iş yeri değişkenleriyle aile içi dayanışma arasında ters yönde yer alan bu ilişkiler, ailedeki dayanışmanın, iş yerindeki sorunları anlamayı kolaylaştırdığına ilişkin bulgularla (Crouter, 1984) uyuşmamaktadır. Bu sonucun ödünleme hipotezine (Yount, 1986; Repetti, 1987; Lambert, 1990) göre yorumlanması mümkün olabilir. Fabrika sistemi gibi modernleştirici bir ortamda, bir yandan eşler arası dayanışmaya ilişkin geleneksel tutumları savunurken öte yandan, işe girebilme, iş yerinde söz sahibi olabilme, dolayısıyla ekonomik bağımsızlık kazanma yönlerinden eşitliği gözetiyor olmak, eşler arası duygu yoğun ilişkilerde çelişkileri azaltıcı bir denge kurma çabasını yansıtıyor olabilir. Benzer doğrultuda, eşler arası dayanışmaya ilişkin eşitlikçi tutumları savunurken özellikle ekonomik bağımsızlık konusunda cinsiyetler arası geleneksel tutumları sürdürmenin, eşlerin birbirine bağlılığını tehdit etmeyecek bir dengeyi korunmaya yönelik olduğu düşünülebilir. Anılan iş yeri boyutları dışındaki diğer boyutların hiç biri ailedeki dayanışma boyutuyla ilişkili çıkmamıştır. Bu durum eşler arası ilişkilerdeki duygusal özelliklerle, iş yerindeki mesafeli ve yarışmacı özellikler arasındaki karşılığa ve kopukluğa bağlanabilir.

Değinilen sonuçlar, özel alan ile üretimi de içeren kamu alanı arasında kopukluk mu yoksa geçirgenlik mi olduğu sorusuna, Lambert'in (1990) vurguladığı gibi, tek bir yanıtın getirilemeyeceğini göstermektedir. Toplumsal cinsiyete ilişkin tutumlar, alanlar arasındaki ayrıntılı ilişkiler açısından değerlendirildiğinde, kopukluğun yanısıra geçirgenlik ve ödünleme ilişkilerinin de desteklendiği söylenebilir. Tutumlar arası kopukluğun veya karşılıklı ilişkilerin hangi nedenlere bağlı olduğu, bundan sonraki çalışmalarda açık uçlu sorular sorularak irdelenebilir. Ayrıca, cinsiyet ve kuşaklar arasında gerçekleştirilecek karşılaştırmalar, aile ve iş yeri gibi temel yaşam ortamlarında, kadın ve erkeklerin daha doyurucu tutum ve ilişkiler geliştirmelerine olanak hazırlayacak bazı önerilerin oluşturulmasına ışık tutabilir.

KAYNAKLAR

- Blumberg, R. L. Income Under Female Versus Male Control. 1988. **Journal of Family Issues**, IX, 1. 51-84.
- Bryant, E. S., B. J. Vanderney ve N. J. Burgess. Coemployed Spouses. 1988. **Journal of Family Issues**, IX, 4. 496-579.
- Chow, E. N. ve C. W. Berheide, 1988. The Interdependence of Family and Work. A Framework For Family Life Education, Policy and Practice. **Family Relations**, XXXVII, January. 23-28.
- Cockburn, C. 1986. The Relations of Technology. Jhat Implications For Theories of Sex and Class? R. Crompton ve M. Mann (Ed.), **Gender and Stratification**, Cambridge, Polity Press, 74-85.
- Coleman, M. 1982 **Continuous Excursions**. London Pluto Press.
- Coverman, S. 1985. Explaining Husband's Participation in Domestic Labor. **The Sociological Quarterly**, XXVI, 1, 81-97.
- Crompton, R. ve M. Mann. 1986. Introduction, R. Crompton ve M. Mann (Ed.), **Gender and Stratification**. Cambridge, Polity Press. 1-10.
- Crouter, A. C. Spillover 1984. From Family to Work. The Neglected Side of the Work-Family Interface. **Human Relations**, XXXVII, 6, 425-442.
- Delphy, C. ve D. Leonard, 1986. Class Analysis, Gender Analysis and the Family, R. Crompton ve M. Mann (Ed.), **Gender and Stratification** Cambridge, Poly Press, 57-73.
- Ecevit, Y. 1985. Gender and Wage Work; A case Study of Turkish Women in Manufacturing Industry. (Yayınlanmamış Doktora Tezi) Canterbury, University of Kent.

- Elstain, J. B. 1981. **Public Men, Private Women**. Oxford. Martin Robertson and Com. Ltd.
- Ericksen, J. A. W. L. Yansey ve E. P. Ericksen 1979. The Division of Family Roles. **Journal of Marriage and the Family**. XLI, May 301.
- Erkut, S. 1982. Dualism in Values Toward Education of Turkish Women. Ç. Kağıtçıbaşı (Ed.), **Sex-Roles, Family and Community in Turkey**. Bloomington. Indiana University, 121-132.
- Gillespie, D. L. 1971. Who Has the Power? The Marital Struggle. **Journal of Marriage and the Family**, XXXIII, August. 445-456.
- Goode, W. J. 1964. **The Family**, New Jersey, Prentice-Hall, Inc.
- Haas, L. 1981. Domestic Role Sharing in Sweden. **Journal of Marriage and the Family**. XLIII, November, 957-967.
- Harris, C. C. ve Morris, L. D. 1986. Households, Labour Markets and the Position of Women. R. Crompton ve M. Mañn (Ed.), **Gender and Stratification**, Cambridge, Polity Press, 85-96.
- Hiller, D. V. ve Philliber, W. W. 1986. Determinants of Social Class Identification For Dual-Earner Couples. **Journal of Marriage and the Family**, XLVIII, August. 583-587.
- Huber, J. 1988. A Theory of Family, Economy and Gender. **Journal of Family Issues**, IX, 1, 9-26.
- Huber, J. ve Spitze, G. 1981. Wives' Employment, Household Behaviors and Sex-Role Attitudes. **Social Forces**, LX, 1, 150-181.
- Kağıtçıbaşı, Ç. 1981. Çocuğun Değeri. **Türkiye'de Değerler ve Doğurganlık** İstanbul, Boğaziçi Üniversitesi.
- Kağıtçıbaşı, Ç. 1982 Sex-Roles, Value of Children and Fertility in Turkey. Ç. Kağıtçıbaşı (Ed.), **Sex-Roles, Family and Community in Turkey**. Bloomington. Indiana University, 151-180.
- Kamo, Y. 1988. Determinants of Household of Division of Labor. **Journal of Family Issues**. IX, 2, 177-200.
- Kandel, D.B., Davies, M. ve Raveis, V. H. 1985. The Stressfulness of Dily Social Roles for Women? Marital, Occupational and Household Roles. **Journal of Health and Social Behavior**, XXVI, March, 64-78.
- Kandiyoti, D.1982. Urban Change and Women's Roles in Turkey. An Overview and Evaluation. Ç. Kağıtçıbaşı (Ed.). **Sex-Roles, Family and Community in Turkey**. Bloomington. Indiana University, 101-120.
- Kazgan, G. 1979. Türk Ekonomisinde Kadınların İşgücüne Katılması, Mesleki Dağılımı, Eğitim Düzeyi ve Sosyo-Ekonomik Statüsü. N. Abadan-Unat (Ed.). **Türk Toplumunda Kadın**, Ankara. Türk Sosyal Bilimler Derneği, 155-189.
- Kelly, R. F. ve P. Voydanoff. 1985. Work/Family Role Strain Among Employed Parents. **Family Relations**, XXXIV, July, 367-374.
- Lambert, S. J. 1990. Processes Linking Work and Family. A Critical Review and Research Agenda. **Human Relations**. Vol. 43, No 3, 239-257.
- Maret, E. ve Finlay, B. 1984. The Distribution of Household Labor Among Women in Dual-Earner Families. **Journal of Marriage and the Family**, XLVI, May, 357-364.
- Morgan, D.H.J. 1985. **Family, Politics and Social Theory**, London, Routledge and Kagan Poul,
- Özbay, F. 1984. Kırsal Kesimde Toplumsal ve Ekonomik Yapı Değişmelerinin Aile İşlevlerine Yansması. T. Erder (Ed.), **Türkiye'de Ailenin Değişimi**. Ankara, Türk Sosyal Bilimler Derneği, 35-68.
- Pleck, J. H. 1977. **The Work-Family Role System**. Social Problems, XXIV, 4. 417-427.

Poster, M. 1982. **Critical Theory of the Family**, London, Pluto Press Ltd.,

Repetti, R. L. 1987. Linkages Between Work and Family Roles. **Applied Social Annual**, VII, 98-127.

Roberts, K. 1978. **The Working Class**. London, Longman Group Ltd.,

Ross, C. E. 1987. The Division of Labor at Home. **Social Forces**, LXV, 3, 816-833.

Safilios-Rothschild, C. 1969. Family Sociology or Wives' Family Sociology? A Cross-Cultural Examination of Decision Making. **Journal of Marriage and the Family**, XXXI, May, 290-310.

Schaffeter, R. B. ve Keith, P.M. 1981. Equity in Marital Roles Across the Family Cycle. **Journal of Marriage and the Family**, XLIII, May, 359-367.

Siltanen, J., 1986. Domestic Responsibilities and the Structuring of Employment. R. Crompton ve M. Mann (Ed.), **Gender and Stratification**. Cambridge, Polity Press, 97-118.

Small, S. A. and D. Riley. 1990. Toward a multidimensional Assessment of Work Spillover into Family Life. **Journal of Marriage and the Family**, Vol, 52, 51-61.

Spitze, G. 1988. Women's Employment and Family Relations: A Review. **Journal of Marriage and the Family**. L, August, 595-618.

Szinovacs, M. E. 1977. Role Allocation, Family Structure and Female Employment. **Journal of Marriage and the Family** XXXIX, November., 781-791.

Şenyapılı, T. 1982. Economic Change and the Gecekondu Family. Ç. Kağıtçıbaşı (Ed.), **Sex-Roles, Family and Community in Turkey**. Bloomington, Indiana University, 235-248.

Tekeli, Ş. 1982. **Kadınlar ve Siyasal Toplumsal Hayat** İstanbul, Birikim Yayınları,

Tezcan, S. 1979. Türk Kadınının Sağlık Sorunları. N. Abadan - Unat (Ed.). **Türk Toplumunda Kadın**. Ankara, Türk Sosyal Bilimler Derneği, 73-88.

Yount, K. R. 1986. A Theory of Productive Activity. The Relationships Among Self Concept, Gender, Sex-role Stereotypes and Work-Emergent Traits. **Psychology of Women Quarterly**, X, 63-88.

Sevgili Meslektaşlarımız,

Dergi' mizin bundan sonraki bölümü, Dernek'imizin bu güne kadar ki gelişimini gözden geçirmek amacıyla, kuruluşundan bu yana yapılan işlerin, alınan kararların, meslektaşlarımıza aktarılan bilgilerin birer özeti ve Dergi'mizde çıkan yazıların dökümüne ayrılmıştır.

Bu işlemin yapılmasının birkaç nedeni vardır. Birinci ve belki de en önemli neden, tüm meslektaşlarımızın nelerden başlayıp nerelere geldiğimizi ya da gelemediğimizi görmesidir. Bu ilgi özelleştirmizi yapabilmemiz için gereklidir. İkinci nedenimiz, yeni yönetim kurullarına günümüze dek yapılanları daha derli toplu bir biçimde aktarmak isteğidir. Son nedenimiz de daha önceleri çeşitli bültenler ya da faaliyet raporları aracılığı ile dernek faaliyetlerinden haberdar edilen üyelerimizin, yönetim kurullarında alınan kararların ne kadarının kendine bildirmiş olduğunu görmelerini sağlamaktır. Hazırlanan bibliyografya ise araştırma yapmak ya da yapılan araştırmaların sonuçlarından yararlanmak isteyenlere, Dergi'mizde bu güne kadar yayınlanan yazıların toplam bir referans listesini sunmaktır. Ümidimiz yeni yönetim kurullarının bu işi devam ettirmeleri ve konulara göre sınıflandırılmış yeni bir "dizin" ile bu mütevazı çabamızı geliştirmeleridir. Özetler ortaya çıktıktan sonra ki tablo, bana göre, bazı konularda epey yol katettiğimizi gösterirken, diğer yandan da ancak bir arpa boyu gidebildiğimizi gözler önüne sermiştir. Bilindiği gibi, Dernek'imizin kurulum çalışmaları 1974'lerde başlamıştır. Diğer deyişle, neredeyse 20 yıl olacak.Yönetim kurullarının almış olduğu kararları özetlemeye çalışırken, aşağı yukarı hep aynı konular etrafında döndüğümüzü görüyoruz. Bunlar, Dergi ile ilgili konular, haber bültenleri, diğer derneklerle (yurt içi, yurt dışı) ilişkiler, mesleğin tanıtımı, psikolog çalışmalar kurumların bağlı olduğu bakanlıklarla ilişkiler ve "psikolog" ünvanının kimlere verileceği konusundaki karmaşaya bağlı olarak Yüksek Öğretim Kurulu ve Üniversitelerarası Kurul ile ilişkilerdir. Doğal olarak, ilk yıllarda üye kaydetme konusu daha ağırlıklı iken, son yıllarda daha çok Psikologlar Yasa Tasarısı'na ağırlık verildiği görülmektedir.

Son yıllarda sevindirici ve "galiba ilerliyoruz" dedirten bazı gelişmeler olmuştur. Psikoloji Dergisi'nin varlığını sürdürerek Amerikan Psikologlar Birliği yayın organı olan PsychINFO'ya kabul edilmesi, Dernek'imizin Avrupa Profesyonel Psikologlar Birliği'ne, 1994'te full statüye geçirilmek üzere gözlemci üye olarak kabul edilmesi, Psikologlar Hakkındaki Kanun Tasarısının Bakanlar Kurulu'ndan geçerek Meclis Komisyonları'nın gündemine gelişi, bunlar arasında sayılabilir. Ancak, bütün bu gelişmelerin başlangıç noktasına bakıldığında, hepsinin bağlantılarının daha ilk Yönetim Kurulu'nun çalışmaları sırasında, 1976'larda oluşturulduğu görülmektedir. Hatta o dönemde başlatılmış ya da önerilmiş olan, ancak sürdürülemeyen bazı çok önemli işlerin olduğunu da görmekteyiz. Psikolojik testlerin Dernek çabası ile Türkçe'ye ve Türk toplumsal yapısına kazandırılması, psikoloji ve psikologların kamuoyunda, kamu kurum ve

kuruluşlarında tanıtımının daha yoğun bir biçimde yapılması, kadrolar sağlanması, Dernek üyeleri ve psikoloji bölümleri arasında daha yoğun, etkin ilişkiler kurulması, yeni işe girenlere çeşitli programlar aracılığı ile destek sağlanması, "Psikoloji Öğretimi"nin ve uygulamalarının birbirleri ile karşılıklı etkileşim halinde değiştirilip geliştirilmesi, son sınıf öğrencilerinden, ödentü toplama, haber iletme,yayın götürme gibi işler sırasında yararlanılması, bunlar arasındadır.

Gelişmelere bu şekilde baktığımda şu soruları soruyorum: Onlar mı daha heyecanlıydı? Daha mı becerikliydiler? Yoksa bu işlerin doğası mı böyle? Her ülkede aynı sorunlarla karşılaşılıyor mu yoksa bizim ülkemizde mi böyle?...Kuşkusuz bu tür derneklerin üzerinde çalışacağı ve her döneme ortak olan bazı sorunlar vardır. Bunlar; yayınlar, özlük hakları, mesleğin tanıtımı, hizmet içi eğitim, kongreler, sosyal faaliyetler gibi konuları içerir. Bizim Dernek'imize özgü bazı etkinlikler arasında da psikoloji öğretimi ve psikolojik testler konuları sayılabilir. Ancak, bizlerin neredeyse 20 yıldır, psikologların çalışma alanları, bu çalışma alanlarındaki görev yetki ve sorumlulukları gibi konularla uğraşmayı bırakmamız (bırakalım kamu kurum ve kuruluşlarındaki yetkilileri, bırakalım T.B.M.M.'deki Milletvekillerini), Ülkemiz'in tanınmış psikiyatri profesörlerinin bile bu konuda yeterince bilgi sahibi olmayışı, bir yerlerde yanlış birşeyler olduğunu düşündürmektedir. Ayrıca, son beş yıldır "psikolog" kadrosunun kime verileceği konusunun her gündeme gelişinde, psikoloji bölümlerinden mezun olmayan ve kendilerine "rehber öğretmen" "danışman" ya da "pedagog" ünvanlarının verilmesi gerektiği Üniversitelerarası Kurul kararları ve Yüksek Öğretim Kurulu kararları ile belirlenmiş olan kişilerin, bu kararlara rağmen T.B.M.M.'deki komisyon üyelerinin kafalarını karıştırmaları, yine bir yerlerde yanlış bir şeylerin varlığını düşündürmektedir. Bu sorunların kaynaklarının da birbirlerinden çok farklı olduğunu sanıyorum.

Diğer deyişle, ya heyecanlarda ya becerilerde bir farklılık var; ya da işin doğası bu ve Ülkemiz'de bu işler böyle yürüyor. Kuşkusuz en doğru yanıt belki de hepsinin birden söz konusu olabileceğidir. İşin doğası hakkında yapabileceğimiz pek fazla şey olmayabilir. Ülkemizde bu işlerin böyle yürütmesinde bir miktar da bizim katkımız vardır. Ancak, bütün bunları değiştirmek ve yerimizde saymamak için, gerek yönetim kurulları olarak, gerekse bu mesleğin elemanları ve akademisyenleri olarak üzerimize düşen herşeyi yapalım mı? Yapacak mıyız? Bunu yapmak için becerimiz olduğundan hiç kuşku yok da, galiba, eksiklerimiz biraz heyecan, bir avuç coşku, bir tutam özveri.

Arka sayfalardaki yazıları hazırlarken bu heyecanı, coşkuyu içlerinde bulan ve özverilerini esirgemeyen arkadaşlarımız Yeşim Yasak Gültekin, Ayşegül Durak, Şeniz Özusta ve Ekrem Düzen'e derlemeleri için çok teşekkür ederiz.

Nesrin H.Şahin

1978'DEN GÜNÜMÜZE KADAR PSİKOLOGLAR DERNEĞİNİN ÇALIŞMA RAPOR ÖZETLERİ

Hazırlayan : Şeniz ÖZUSTA
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Psikiyatrisi Bölümü

Psikologlar Derneği kuruluşundan günümüze dek her yıl, genel kurulda üyelerine, o yılki yönetim kurulunun bir çalışma raporunu sunmuştur. Bu yazıda, 1978'den 1992 yılına kadar genel kurullarda üyelere iletilen çalışma raporları özetlenmeye çalışılmıştır.

1978 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu

Psikologlar Derneği'nin 1977-1978 yılı çalışmalarının önemli bir bölümünü, Dernek'in tanıtılması ve üye kaydedilmesi gibi konular oluşturmuştur. Üniversitelerin psikoloji bölümleri ve psikoloji ile ilgili diğer bölümlerin öğretim üyeleri dışında, Dernek'e katılmamış olan psikoloji ya da yakın dal mezunları ve psikoloji öğretmenliği yapanlara da ulaştırılması planlanmıştır. Dernek bünyesinde oluşturulmuş çalışma gruplarından biri olan "yayın grubu", Psikoloji Dergisi'nin çıkarılmasını sağlamıştır. Mesleki kongrelerde yeni üye kayıtlarının yapılmasının yanında "Haber Bülteni" aracılığıyla üyeler arasında bilgi alışverişini gerçekleştireilmiş ve dernek yayınları dağıtılmıştır. Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği Yönetim Kurulu ile yapılan ortak bir toplantıda, işbirliği yapma kararı alınmıştır. Meslek tanıtımı için kreş psikologlarının görev ve yetkileri konusundaki öneriler yönetmelik kapsamına alınmıştır. Ayrıca klinik psikoloğun görev ve yetkileriyle ilgili öneriler Sağlık Bakanlığı'nın ilgili komisyonuna iletilmiştir.

Psikologların haklarını korumak ve görev tanımlarının açıklık kazanması amacıyla, Sağlık Bakanlığı ile temaslarda sürdürülmüş, ayrıca Sağlık Bakanlığı'na psikologların çalışmalarını yönlendirip denetleyecek servislerin kurulması ile ilgili öneriler iletilmiştir. Adalet Bakanlığı'nın cezaevlerine psikolog kadrosu verme isteği üzerine Bakanlık ile işbirliği

yapılmıştır. Psikolojinin, özellikle psikolojik testlerin kötüye kullanılmasına engel olabilmek ve mesleğin kamu oyunda zarar görmesini engellemek amacıyla gazete ve dergilere yazılar gönderilmiştir.

İlk sayısı 1000 adet olarak hazırlanan Psikoloji Dergisi'nin ileriki sayılarının daha fazla basılması, derginin yeni yöneticilerinin genel kurul tarafından saptanması, ayrıca reklam gelirlerinin artırılarak maliyetin düşürülebileceği ve derginin derneğe gelir sağlayan bir kaynak haline getirilebileceği düşünülmüştür.

Psikologlar Derneği'nin I. Yönetim Kurulu çalışma raporu aşağıdaki önerilerle devam etmektedir: Psikoloji mesleğinin karşılaştığı en büyük tehlikenin görev ve yetkilerdeki belirsizlik olduğu, birçok kurumda sosyal hizmet uzmanları ile psikologların görevlerinin örtüştüğü, bu nedenle, psikolog olarak çalışanlardan karşılaştıkları sorunları derneğe ulaştırmalarının ve kendi kurumlarında kendileriyle ilgili çözümleri ele almalarının beklendiği belirtilmiştir. Ayrıca üniversitelerdeki Psikoloji Bölümlerinin, psikologların görev tanımlarının belirlenmesinde yoğun çalışmalar yapmalarının gerektiği ileri sürülmüştür. Dernek Yönetim Kurulu'nun ise bu çalışmalarını düzenlemesi ve yakın meslek dallarındaki örgütlerle yapıcı bir diyalog sürdürmesi; bir yandan da ilgili bakanlıklar içinde idari kadrolara psikologların getirilmesi için çaba gösterilmesi önerilmiştir.

Psikoloji mesleğinin etkinliği ve saygınlığının, psikolog olarak çalışan kişilerin somut başarıları ve örgütlenmeleriyle ilişkili olduğuna değinilerek, yapılacak yayın ve çalışmalar yoluyla psikoloji mesleğinin tanıtılması ve yapılan işlerin gösterilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Dernek'in, üniversite üyeleri ve alanda çalışan-

ları bir araya getirdiği ve yapıcı bir ilişki kurulduğu, bu ilişkinin sonraki yönetim kurullarında da sürdürülmesi gerektiği, iki kitlenin zayıf ve güçlü yönlerinin belirlenerek birlikte çalışmalarının konusunun yönetim kurulunun görevleri arasına alınması zorunluluğu ileri sürülmüştür.

Yeni iş kadrolarına girenlerle ilişkiler kurulması, onlar için programlar geliştirme konusunda işbirliği yapılması, destek sağlanması; çeşitli kurumlardaki "psikoloji öğretimi"nin tartışılması ve gerekli değişikliklerin yapılması; fazla kuramsal kalan öğrenimleri nedeniyle psikoloji mezunlarının, edindikleri bu bilgilerini "işyerlerinde kullanamama" problemi ile ilgili olarak üniversite programlarında gerekli esnekliğin sağlanması ve mezun olmuş üyelere, bilgi ve deneyimlerini arttırmada olanak verilmesi; testlerin, yayınların ve diğer araçların Dernek elinde toplanarak mali olanakların artırılması; Ankara dışı illerdeki üyelere olan iletişim güçlükleri nedeniyle, Dernek'in ya tüzük değişikliğiyle İstanbul'da şube açması ya da İstanbul ve İzmir'de temsilci kurullar oluşturması; Dernek'e katılmaya istekli ancak tüzükteki "mezuniyet" koşulu nedeniyle üye olamayan psikoloji son sınıf öğrencilerinden yararlanma yollarının aranması, ileri sürülen diğer öneriler arasındadır. Ayrıca, Yönetim Kurulunun, iş yoğunluğu nedeniyle zaman zaman güçlüklerle karşılaştığı göz önünde bulundurularak Yönetim Kurulunda çalışacak üye sayısının artırılması : Derneğin öğrenciler arasında bilimsel ya da sosyal toplantılar yaparak tanışmaları, üyeler arasında sık sık bir araya gelme olanaklarının yaratılması gibi, bazı sosyal çalışmalar yapması; Yönetim Kurul'na hızlı haberleşmede yardımcı olmak amacıyla çeşitli kurumlarda temsilci bulundurulması, ödenti toplama, haber iletme, yayın götürme gibi işleri bu kişilerin üstlenmesi de önerilmiştir.

1979 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu

Psikologlar Derneği 1978-1979 yılları arasında Dernek'i tanıtmaya ve yeni üyeler kaydetmeye yolunda ki çalışmalarını sürdürmüştür, Ankara dışındaki üye sayısında artış görülmüştür. Lise ve mesleki okullarda öğretmenlik yapan kişilere yönelik, Dernek ve Dergi'nin tanıtılması yönünde çalışmalar yapılmıştır. Psikologların toplu olarak bulunduğu kongre ve grup sempozyumlarında Dernek ile üyeler arasında ilişki kurulmuştur.

Her ne kadar Ankara veya dışındaki üyelerle iletişim ve sosyal ilişki kurmak açısından çok önemliyse de maddi olanaksızlıklar nedeniyle Dernek'e ait bir yer bulunamamıştır.

Psikologların özliük işleriyle ilgilenilmiş, Sağlık Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve Ankara Belediyesi ile ilişkiler kurularak, etkin olmaya çalışılmıştır. Yetkililere klinik psikoloğun, nöropsikoloğun, endüstri psikoloğunun, kreşlerde, yuvalarda, huzur evlerinde ve özel eğitim kurumlarında ve Adalet Bakanlığı'na bağlı kurumlarda çalışan psikologların görev tanım ve yetkileri rapor olarak sunulmuştur.

Kısa süre sonra Sağlık Bakanlığı Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü'nce her kurum için bire indirilen kadrolar yükseltilmiş ve en az beş kişiye çıkarılmıştır. Çocuk mahkemeleri kanun tasarısında gerekli öneriler rapor halinde Adalet Bakanlığı'na sunulmuştur.

Bakanlıkların yanı sıra Ankara Belediyesi'nin kreş çalışmalarına ilişkin belediye sorumlularına, dernek olarak eleman sağlanabileceği, teknik konularda danışmanlık yapılabileceği iletilmiştir. Yönetim Kurulu; psikologların görev tanımlarındaki belirsizliğin kaldırılması için üyelere, Üniversitelerarası Kurul'a sunmak üzere bir kitapçık hazırlanması yolunda yardım isteğinde bulunmuştur.

Bu dönemdeki öneriler arasında, Psikoloji Dergisi finansmanı, basımı ve dağıtımı ile ilgili zorluklar göz önünde bulundurularak geleceğe dönük planlar yapılması; haber bülteninin Dergi'den ayrı olarak basılması; çeviri makalelerinin çoğaltılması için "temel yazılar" okuma listesinin hazırlanması ve ayrıca dergide yayınlanan yazıların İngilizce özetlerinin Psychological Abstracts'a gönderilmesi sayılabilir.

1981-1982 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu:

Bu yönetim kurulu döneminde, zorunlu hizmet kapsamına alınacak sağlık personelinin belirlenmesi amacıyla Temmuz 1981 tarihinde TBMM'deki Sağlık Komisyonuyla ilişkiye geçilmiş ve bir rapor hazırlanmıştır. 25 Ağustos 1981 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan "Zorunlu Hizmet" kapsamına giren Sağlık Personeli başlıklı yasa, hekim, diş hekimi, biyologların yanısıra psikologların da çalıştırılma

olanağı ve gereksinimi yasalaştırılmıştır.

Danışma Meclisi Sağlık Komisyonu ile ilişkiye geçilerek, psikologların görev ve yetki tanımları yapılmış, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı ve Bakanlık Müsteşarı ile görüşülerek oluşturulan son şekli, Danışma Meclisi Sağlık Komisyonu Başkanlığı'na sunulmuştur.

657 sayılı Devlet Memurları Personel Yasası'na ek olarak Sağlık Personeline ek ödeme getiren yasadaki psikologlara öngörülen ek ödemenin göreceli yetersizliği ve Zorunlu Hizmet Kapsamına Giren Personel hakkındaki yasa hazırlığı sırasında ortaya çıkan çelişkiler vurgulanarak, Danışma Meclisi'ne iletilmiştir.

Psikoloji Dergisi'nin 13. sayısı basılmış ve abonelere gönderilmiştir.

1983 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu:

Bu dönemde, II. Ulusal Psikoloji Kongresi, Eylül 1982 tarihinde Psikologlar Derneği'nin işbirliğiyle yapılmış ve dernek için gelir sağlanmıştır. Yönetim Kurulu olarak American Psychological Association (APA) ile yazışmalar gerçekleştirilmiş ve değişik ülkelerdeki psikologların yasal konumu ve hakları incelenmiştir.

Kamu kuruluşlarında görev yapan üyelerin kadro sorunları, mesleki gereksinimleri, yasalarda rol ve görev dağılımının belirlenmesi yönünde bakanlıklarla ilişkiye geçilmiş ve görüşmeler yapılmıştır.

S.S.Y. Bakanlığı'na bağlı kreş ve yuvalarda çalışan psikologlara yasal kadro güvencesi sağlanmış, kadronun, başka bir hizmet için kullanılmayacağı belirtilmiştir. Konuşma terapisi hizmet içi eğitim programı düzenlenmiş ve 7 üye sertifika almıştır.

1982 Anayasa taslağında görülen aksaklıklar Danışma Meclisi Başkanlığı'na, Anayasa Komisyonu Başkanlığı'na, Milli Güvenlik Bakanlığı'na sunulmuş ve referanduma sunulan anayasa metnine büyük ölçüde yansıtılmıştır.

1985 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu

Psikoloji Dergisi'nin 18. sayısı basılmış; dergi için tutarlı ve uluslararası yayın ilkelerine uygun basım yapmak amacıyla Yönetim Kurulu'ndan ba-

ğımsız bir yayın kurulu oluşturulmuştur. Bu kurulun hazırladığı yayın kuralları, derginin 18. sayısında yayınlanmıştır.

Derneğin, kamu yararına dernek olabilmesi için tüm yasal işlemler ve başvurular yapılmıştır.

Yeni Dernekler Yasasına göre, Tüzük'te değişiklikler yapılmış, faaliyet yılının başında ve sonunda bülten yayınlanmış ve üyelere gönderilmiştir.

1986 - 1987 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu:

Psikoloji Dergisinin 19. ve 20. sayıları hazırlanarak satışa sunulmuştur. Psikologlar Derneği'ne, kamu yararına dernek statüsü kazandırmak amacıyla başlatılan çalışmalara olumsuz yanıt alınmıştır. IV. Ulusal Psikoloji Kongresi gerçekleştirilmiş ve derneğe önemli bir gelir sağlanmıştır. Bu yıl içerisinde dernek üye sayısı 593'e ulaşmış ve bir bülten hazırlanarak üyelere iletilmiştir.

1987-1988 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu:

Psikoloji Dergisi'nin 21. Kongre Özel Sayısı hazırlanmış ve satışa sunulmuştur. V. Ulusal Psikoloji Kongresi başarıyla gerçekleştirilmiştir. Faaliyet döneminde 30 yeni üyenin katılımıyla üye sayısı 620'ye ulaşmış ve bu üyelerle iletişim kurmak üzere bir bülten hazırlanarak tüm üyelere gönderilmiştir.

1988-1989 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu:

Ulusal Psikoloji Birliği'ne dernek olarak başvuru yapılmış ve yazışmalar tamamlanmıştır. Yönetim Kurulu üyelerinden oluşan bir komisyon meslek yasa taslağı üzerinde çalışmış ve geniş kapsamlı bir yasa tasarısı hazırlanmıştır.

Bu taslağın oluşturulmasını hızlandıracak etkenlerden biri de psikolog ünvan ve yetkilerinin kullanılması sorunu olup, bu amaçla YÖK Başkanlığı'yla ilişkilere geçilmiş ve 16.10.1989 tarihli kararla YÖK Başkanlığı, Pedagoji ve Eğitim Bilimleri mezunlarının psikolog sayılmayacaklarına dair karar almıştır.

Psikologlar Derneği'nin İzmir Şubesi oluşmaya başlamıştır.

1989-1990 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu:

Bu dönem çalışmalarının çoğunu "Psikologların Meslek Yasa Tasarısı" oluşturmuştur. Hazırlanan yasa tasarısına ilişkin TBMM'nde "Kanunlar ve Kararnameler Başkanlığı" ve Sağlık Komisyonu Başkanlığı ile görüşülmüştür. 9 Mart 1990'da SSYB Ruh Hastalığı Daire Başkanlığı'nın koordinasyonu ile düzenlenen toplantıda, Eğitim Fakültesi Psikolojik Hizmetler ve Psikolojik Danışma ve Rehberlik Bölümü mezunlarını, psikolog kadrolarına yerleştirme ve adı geçen bölüm mezunlarının da yasa tasarısı kapsamına alınması konularında konuşulmuştur. Psikologlara kapalı olarak yapılan iki toplantıda meslek yasa tasarısı konusunda olumsuz bir rapor hazırlanmış ve bakanlığa gönderilmiştir.

Aralık 1989 ve 1990 tarihleri arasında Psikoloji Dergisi'nin 24. ve 25. sayıları çıkarılmıştır.

1990-1991 Yılı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu:

Yönetim Kurulu'nu tanıtan bir bülten ve dernekten beklentileri belirlemek amacıyla hazırlanan anket üyelere gönderilmiş ve sonuçları Dergi'nin 26. sayısında yayınlanmıştır. Bu anketler sonucunda 22 anahtar kişi belirlenmiş ve hazırlanan meslek

yasasına ilişkin 1988-1990 yılları arasındaki faaliyetler özetlenerek, bu kişilere ve Üniversitelerarası Kurul'a gönderilmiştir.

YÖK'ün 25.4.1991 tarihli ve 1110 sayılı yazısında "Psikolog" ünvanının yalnızca Psikoloji Bölümü mezunlarına verileceğini bildiren karar çıkmıştır.

Dergi'nin yayın politikasında bazı düzenlemeler yapılmış, yayınlanmak üzere gönderilen her makalenin, yazarının kimliği belli olmaksızın ilgili olduğu anabilim dalından en az üç kişilik Akademik Danışmanlar Kurulu'na gönderilmesi, yayın kararının ise akademik danışmanların çoğunluğunun görüşüne göre verilmesi yolunda alınan kararlar işleme konmuştur.

Dernek'in adının "Türk Psikologlar Derneği" olarak değiştirilmesi 6.7.1991 tarihli olağanüstü genel kurulda oy birliği ile kabul edilerek ilgili resmi müracaatlar için hazırlıklara başlanmıştır.

Psikoloji Dergisi'nin PsycINFO'ya girebilmesi için Dergi'nin tüm sayıları incelenmek üzere Amerikan Psikoloji Birliği'ne gönderilmiş, ayrıca Avrupa Profesyonel Psikologlar Derneği'ne (EFPPA) üyelik için başvurulmuştur.

Psikoloji Dergisi'nin 26. sayısı çıkarılmıştır.

PSİKOLOGLAR DERNEĞİ KURULUŞUNDAN GÜNÜMÜZE KADAR ALINAN ÖNEMLİ KARARLAR VE BÜLTEN ÖZETLERİ

Hazırlayanlar : Yeşim Yasak GÜLTEKİN ODTÜ Fen Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü
Ayşegül DURAK Bilkent Üniversitesi Psikolojik Danışma Araştırma Merkezi

Psikologlar Derneği kuruluş çalışmaları, 1974 yılında başlamış, 1976 yılında yapılan bir toplantıda Dernek Tüzüğü'nün kabul edilmesiyle Psikologlar Derneği resmen kurulmuştur.

Bu yazıda, kuruluşundan günümüze dek dernek yönetim kurullarının almış olduğu önemli kararlar ve üyelere iletilen bültenler özetlenerek, Dernek'imizin tarihi gelişimi hakkında bilgi verilmeye çalışılmıştır.

I. Genel Kurul toplantısı 9 Nisan 1977 günü Ankara'da yapılmıştır. Bu ilk toplantı için bir haber bülteni hazırlanarak, ulaşılabilen tüm meslekdaşlara gönderilmiştir. Toplantıda asil ve yedek üyelerin seçiminin ardından Dernek'in çözmek zorunda olduğu çeşitli sorunları ele alan çalışma grupları oluşturulmuştur. Bu çalışma grupları; "özlük hakları" çalışma grubu, "eğitim" çalışma grubu, "çevre" çalışma grubu ve "test" çalışma grupları olmak üzere beş tanedir. Çalışma Grupları ve gerçekleştirdikleri faaliyetler hakkındaki bilgiler yayınlanan bültenle üyelere ayrıntılı bir şekilde iletilmiştir. Bu bültende ayrıca bir anket formuna yer verilerek, psikolog kadrosunda çalışan üyelerin yaptıkları işler ve kullandıkları testler hakkında bilgi edinilmeye çalışılmıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda başlanan çalışmalar yine bir bülten ile üyelere duyurulmuştur.

Psikologlar Derneği'nin etkin olarak çalışmaya başladığı bu yılda, psikolojik testlerin kültürümüze uyarlanması yolundaki çalışmalar öncelik kazanmıştır. Türkiye'deki psikologları bir araya getirmek ve yapılan çalışmalarını değerlendirmek amacıyla bir mesleki kongre düzenlenmesi fikri de bu yılda belirmiş ve kongrenin yeri, süresi, örgütleri ile ilgili çalış-

malar başlatılmıştır.

Diğer derneklerle ilişki kurmak, Türk Tabipler, Veterinerler ve Eczacılar birlikleri ile görüşmek, yurt dışındaki psikoloji dergilerine duyuru mektubu yazmak, psikiyatristlerle, Ruh ve Sinir Sağlığı Derneğiyle ve çeşitli dergilerle işbirliğine gitmek, UNESCO'ya derneğin adını kaydettirmek için mektup yazmak, Nöro-Psikiyatri Kongresi'nde psikologlar adına özel köşe kurmak, aynı yıl alınan diğer önemli kararlar arasındadır. Bu kongrenin tarih ve yeri ile ilgili bilgiler ve de "Basında Psikoloji'nin yanlış tanıtılması ve Psikolojinin kötüye kullanılması" konularını içeren bir yazı da, o yıl üyelere gönderilen bültende yer alan bilgiler arasındadır. Aynı yıl, Sağlık ve Milli Eğitim Bakanlıkları ziyaret edilerek, Dernek'in amaçladığı mesleki faaliyetlerin anlatılmasına, işbirliği isteminde bulunulmasına karar verilmiştir. Orta dereceli okullarda psikoloji öğretmenliği statüsünde yapılan değişiklikler nedeniyle girişimlerde bulunmak, meslek sorunlarının çözümü için SSB, MEB ve SG Bakanlıklarına götürülecek bir öneri hazırlamak o yıl alınan diğer kararlar arasındadır. Dernek'e bir yer sağlamak amacıyla Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği Ankara Şubesi ile ilişki kurma, İstanbul'da bulunan üyelerle iletişim sağlamak ve Psikoloji Dergisi'nin çıkarılması için çalışmaların planlanmasına devam etmek gibi kararlar da yine bu yıl içinde alınmıştır.

1978 yılı Yönetim Kurulu, bir haber bülteni özel sayısı çıkartarak, Psikoloji Dergisi'ne çağırıda bulunmuştur. Bu bültende Dergi'de basılacak olan yazıların seçimi ve yazılarda aranan nitelikler ile ilgili bilgiler verilmiş, bir süre sonra da ilk sayı çıkartılmıştır. Toplantılarda alınan kararlar arasında, Sağlık Ba-

kanlığı'nın çeşitli kademelerinde yapılacak olan çalışmalarında psikologların yerini saptayabilmek, çıkacak olan Psikoloji Dergisi'ne maddi destek sağlamak için reklam bulmak, psikologlarla ilgili uygulamalar ve yeni kadroların içeriği hakkında SSYB Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü ve Adalet Bakanlığı ile görüşmek, SSYB bünyesindeki psikologların görev tanımlarının yapılabilmesi için çalışmalar yaparak sonuçlarını bakanlıktaki ilgili ünitelere bildirmek gibi kararlar yer almaktadır. Aynı yıl, Ankara Belediyesi tarafından açılacak olan kreşlere yeterli sayıda psikolog kadrosu sağlanması için yetkililerle ilişki kurmak, görev tanımı ile ilgili olarak Adalet Bakanlığı yetkilileri ile görüşmek, SSYB'de psikolog kadrolarındaki değişiklikler için Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü ile görüşülerek Bakanlığa sunulmak üzere rapor hazırlamak gibi kararlar da alınmıştır. Bu kararlara ek olarak 1978 yılında, adli tıp konusunda psikoloğun görev tanımını hazırlamak amacıyla bu görevi yürüten psikologlardan neler yapıldığını öğrenmek, Dergi için Yayın Kurulu oluşturmak, Gençlik ve Spor Bakanlığı ile ilişkiye geçmek amacıyla girişimlerde bulunmak, Dernek için yeni bir yer aramak, çocuk mahkemelerinde psikologların alacağı görevler konusunda hazırlanan raporu Adalet Bakanlığı'na iletmek, Sağlık Bakanlığı'na bağlı korumlarda azaltılan psikolog kadroları için gerekli yerlerle ilişkiye geçmek gibi kararlar alınmıştır.

1979 yılı Yönetim Kurulu'nun öncelikle ele aldığı konuların başında Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi ile ortalama gerçekleştirilecek olan I. Ulusal Psikoloji Kongresi gelmektedir. Kongre öncesinde Ankara'da bulunan psikoloji bölümlerinin başkan ve temsilcilerinin kabul edileceği bir sempozyum düzenlenmesi konusunda alınan kararlar da bültenle üyelere bildirilmiştir.

Aynı yıl içinde, Üniversitelerarası Kurul'da "Klinik Psikoloğun" yeterli bir tanımının yapılmasını sağlamak için girişimde bulunmak, meslek içi eğitim konusunda neler yapılabileceğini araştırmak ve monograf çıkartmak kararları da alınmıştır.

1980 yılındaki Dernek Yönetim Kurulu'nun aldığı kararlar arasında, klinik psikologların mesleki eğitimleri konusunda bir raporun hazırlanması, Dergi'nin yeni düzenlemeyle ve daha çok basılma için Ankara Belediyesi ile ön görüşme yapılması,

Monograf konusunun MMPI'nin uyarlaması olması, Ankara Belediyesi'nin sosyal psikolojik nitelikli araştırma yapma önerisinin kabul edilmesi ve Sosyal Bilimler Derneği dairesine ortak olarak girme gibi kararlar bulunmaktadır.

Bir önceki yıl I. Ulusal Psikoloji Kongresinin 1980 Eylül'ünde yapılması konusunda alınan karar ise, Ülke'deki politik gelişmelere bağlı olarak gerçekleştirilememiş, kongre 1981 Eylül ayına aktarılmıştır.

1981 yılında yayınlanan haber bülteninde üyelere iletilen ilk konu I. Ulusal Psikoloji Kongresinde alınan karardır. Bu karara göre değişik alanlarda çalışan üyelere bazı alt komisyonlar oluşturulmuştur. Bu komisyonların amacı, bültende üyelere ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır. I. Yöresel Psikoloji Sempozyumu'nun Nisan ayı içinde Ankara'da yapılması da alınan kararlar arasındadır.

1982 yılındaki toplantılarda alınan kararların başında II. Ulusal Psikoloji Kongresi'nin hazırlıklarına başlanması gelmektedir. Kongrenin 22-23-24 Eylül'de Ankara'da yapılması ve düzenleme kurulu ile ilişki kurulması, Dernek üyelerine verilmek üzere kimlik kartı düzenlenmesi konularında alınan kararlar bir bülten ile üyelere duyurulmuştur. Aynı yıl içinde Sağlık komisyonu'na verilen rapor ve görüşmelerin tartışılması, Danışma Meclisi'nde 657 sayılı yasada bulunan psikologlar aleyhindeki maddelerin tartışılarak durumun çeşitli merkezlere iletilmesi, bir bankada Psikoloji Fon'u kurulması kararları alınmıştır. Yıl içinde yayınlanan başka bir bülten ile beşinci olağan genel kurul'un 3 Temmuz 1982'de toplanacağı, kongreye gönderilecek olan bildiri özetlerinin gönderilme tarihindeki değişiklik ve Psikoloji Dergisi'nin 13. sayısının çıktığı üyelere bildirilmiştir. Dergide yayınlanacak yazıları değerlendirmek amacıyla bir yayın kurulu oluşturulmuştur.

1983 yılında çocuk yuvalarında çalışan Psikologların sorunlarının tartışılması için bu kurumlarda çalışan üye temsilcilerinin toplantıya çağırılması, özel çalışan psikologların mesleki uygulama ve standartlarının değerlendirilmesi, Sosyal Hizmetler Kurumu Kanun Tasarısı hakkında SSYB ve MEB ile görüşülmesi, psikologların ve diğer sağlık personelinin sorunlarına dikkati çekmek için Cumhurbaşkanı'na bir telgraf çekilmesi, Anadolu Liseleri yarış

ma sınavlarının çocuk ruh sağlığına etkileri konusunda basına Dernek görüşünü yansıtan bir makalenin hazırlanması gibi kararlar alınmıştır.

Psikoloji Dergisi'nin 14 ve 15. sayılarının I. Ulusal Psikoloji Kongresi özel sayısı olarak çıkartıldığı ve Dergi'nin uluslararası bir kimliğe kavuşması için yapılan yenilikler bir bülten ile üyelere duyurulmuştur. 6-9 Mart 1983 tarihleri arasında Nijerya-Ibadan'da yapılacak olan Uluslararası Psikoloji Kongresi ile ilgili bir çağrı, MEB'nin Ankara Rehberlik ve Araştırma Merkezi aracılığıyla düzenlediği "Konuşma Tedavisi Kursları" duyurusu ve katılma koşulları, Dernek Kimlik Kartı edinilmesi ile ilgili bilgiler de bültende yer alan diğer konular arasındadır. Bu yıl içinde ayrıca, lisans üstü düzeyde çalışma yapan üyelerin tez özetlerini derlemek ve basımını gerçekleştirmek için çalışmaların başlatıldığı; bu amaçla "Psikologlar Derneği Tez Özet Formu"nun bastırılarak, bültende belirtilen kurumlardaki kişilere dağıtıldığı da duyurulmuştur.

8. Geleneksel Grup Psikoterapileri Sempozyumu, Akdeniz Sosyal Psikoloji Kongresi, XIX. Nörolojik Bilimler ve Psikiyatri Kongresi, IV. Akdeniz Sosyal Psikiyatri Kongresi ve III. Ulusal Psikoloji Kongresi'nin yapılacağı yerler ve tarihler hakkında da üyelere bültenler aracılığıyla bilgiler verilmiştir.

Dernek'in Kasım ayında yayınladığı son bültende 1983 yılı Olağan Genel Kurul Toplantısı duyurulmuştur. Bu bültende Psikoloji Dergisi'nin 16. sayısının basıldığı belirtilmekte ve kimlik kartı ile ilgili başvuruların henüz yeterli sayıda olmaması nedeni ile üyelere kartlarının yollanmadığı belirtilmektedir.

1984 yılının toplantılarında alınan kararlar: 15-19 Ekim 1984 tarihleri arasında "Psikoloji Haftası"nı kutlamak, SSBYB ve Başbakanlık Devlet Personel Dairesi Başkanlığı'na 2999 sayılı yasa ile yapılacak değişiklikler için mektup yazmak şeklinde sıralanabilir. Bu yıl yayınlanan ilk bültende derginin 17. sayısının çıkarılabilmesi için yazıların beklendiği, tez özetlerinin gönderilmesi konusunda gerekli özenin gösterilmesi gerektiği gibi konularda bilgi verilmiştir. Ayrıca, yıllık aidatlardaki değişiklik, üye kimlik kartları için sürdürülen çalışmalar, aidatların yatırılması ve adres değişikliklerinin bildirilmesi de bültende yer alan diğer konular arasındadır.

Bu yıl için çıkarılan II. bültenle Psikoloji Dergisi'nin 17. sayısının Haziran ayında çıkarılacağı ve 15-19 Ekim 1984 tarihleri arasında "Psikoloji Haftası"nın kutlanacağı, ayrıca III. Ulusal Psikoloji Kongresi'nin 13-15 Eylül 1984 tarihleri arasında Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Bilimleri ve Psikoloji Bölümü ile işbirliği yapılarak gerçekleştirileceği duyurulmuştur. TÜBİTAK tarafından 16-17 Ağustos tarihleri arasında Samsun'da "Davranışın Biyolojik ve Fizyolojik Temelleri" konulu bir yaz okulunun düzenlendiği de verilen bilgiler arasındadır.

Daha sonraki Eylül 1984 tarihli bültende ise III. Ulusal Psikoloji Kongresi'nin 13-15 Eylül tarihleri arasında Boğaziçi Üniversitesi'nde gerçekleştirildiği bildirilerek kongre hakkında bilgi verilmiş ve bildirilerin bir kitap halinde basılacağı duyurulmuştur. Bu bültende ayrıca "Türkiye Psikoloji Tez Özetçesi"nin dernek yayını olarak basıldığı ve 17-sayılı Psikoloji Dergisi'nin de yayımlandığı duyurulmuştur. 15-19 Ekim 1984 tarihleri arasında kutlanacak olan Psikoloji Haftası'nın programı da üyelere iletilmiştir. Bu yıl çıkan son bültende ise yönetim kurulunun bir yıl içinde gerçekleştirdiği etkinliklerin özeti ve yıllık olağan genel kurul toplantısına çağrı yer almaktadır.

Türk Tabipler Birliği ile ilişki kurulması, Türkiye'de bölünmüş Fulbright mensuplarının Türkiye ile ilgili izlenim makalelerinin dergiye alınması 1985 yılı içinde alınan kararlardır.

Bu yıl yayınlanan ilk bültende üyelere, yeni yönetim ve denetleme kuruluna seçilen asil ve yedek üyeler duyurulmuştur. Daha sonraki duyuruda ise her ayın ilk Cuma'sı düzenlenen toplantıların, Mart ve Nisan aylarındaki yeri ve zamanı hakkında bilgi verilmiştir. Bu yılın son bülteninde üyelere, sekizinci olağan genel kurul toplantısının yeri ve zamanı duyurulmuş, ayrıca 1985 yılında basılan yayınlar (Psikoloji Dergisi 18. sayı ve III. Ulusal Psikoloji Kongresi Bilimsel Çalışmaları Kitabı) bildirilmiştir.

1986 yılında alınan kararlar arasında; uygulamada çalışan klinik psikologların mesleki ve yasal sorunlarını izlemek amacıyla "Klinik Psikolog Çalışma Grubu"nın kurulması ve IV. Ulusal Psikoloji Kongresi için düzenleme kurulu belirlenerek Ankara'da temaslara başlanması yer almaktadır. Nisan ayında düzenlenen bir yemek, IV. Ulusal Psikoloji Dergisi'nin 19. ve 20. sayılarının basımı, Yönetim Kurulu'nun gerçekleştirdiği faaliyetler arasında sıralana-

rak bir bülten ile üyelere duyurulmuştur. Aynı bülte de psikolojinin alt dallarının uygulama alanlarıyla ilgili olarak planlanan çalışma gruplarının oluşturulması, kamu yararına dernek statüsü kazanma konusu, gerçekleştirilemeyen faaliyetler olarak sıralanmıştır. Ayda bir yapılan toplantıların devamının arzu edildiği, aidat ödemelerinin ve genel kurullara katılımın artması dilediği, Psikoloji Dergilerinin tüm sayılarının fiyatları ve nasıl elde edilebilecekleri bu yıl yayınlanan bültenlerde yer alan diğer konular arasındadır.

1987 yılında Sağlık Bakanlığı'na verilmek üzere klinik psikolojiyi tanımlayacak bir rapor hazırlanması, Dernek'e gelir sağlamak amacıyla 18 Aralık 1987'de bir yemek düzenlenmesi, aylık sosyal toplantıların her ayın ilk perşembesi yapılması gibi kararlar alınmıştır.

Bu yıl yayınlanan bültende de olağan genel kurul sırasında belirlenen Yönetim ve Denetleme Kurulu üyeleri duyurulmuş, amaçlanan hedefler, İstanbul ve İzmir Şubelerinin açılması, dernek yayınlarının artırılması, son Kongre'de sunulan çalışmaların kitap halinde basılması ve Ankara'da bir sempozyum düzenlenmesiyle ilgili bilgilere yer verilmiştir.

1988 yılında alınan kararlar arasında Dernek üyelik aidatlarının çok düşük olması nedeniyle bir defaya özgü olarak tüm üyeliklerin yenilenmesi ve bundan sonra her yıl Kasım ayında yapılacak gözden geçirme işlemiyle aidat ödemeyen üyelerin durumlarının değerlendirilmesi, gerektiğinde çıkarılmaları yer almaktadır. Üyelik yenileme işlemi 8 Nisan 1988 tarihine kadar yapmayanların, üyeliklerinin otomatik olarak düşürülmesi, Dernek üyelerinin Kongre'lerimize % 20 indirimli kayıt ücreti ödemeleri, yayınlarımızı % 10 indirimle almaları, düzenlenmesi öngörülen kurslardan öncelikle yararlanmaları, araştırma burslarına başvurma hakkı elde edebilmeleri gibi konular da aynı yıl alınan kararlar arasındadır. 15.2.1988 tarihinde Sağlık Sosyal Yardım Bakanlığına yapılacak görüşme için hazırlık yapılarak rapor taslağı görüşülmüş, üyelik yenileme işlemiyle ilgili gelişmeler gözden geçirilmiştir. Üyelerin büyük çoğunluğunun üyeliklerini yenilemedikleri anlaşıldığından, daha önce tanınan sürenin 30 Haziran 1988'e kadar uzatılmasına ve bunun duyurulabilmesi için bir bülten çıkarılmasına

karar verilmiştir. Ancak daha sonra, üyelik yenileme gereğine ilişkin kararın iptali ve 1987 yılı sonuna kadar gerçekleşmiş eski üyelik haklarının tümünün korunması kararı alınmıştır.

Bu yılda alınan diğer kararlar arasında, her ayın birinci Perşembesi sosyal faaliyet toplantılarının yapılabileceği bir yerin araştırılması ve anlaşma yapılması, "Mesleki Sorunlar" toplantısı için DTCF Psikoloji Bölümü Başkanıyla görüşülmesi gibi kararlar yer almaktadır. Sosyal faaliyet toplantıları için "Maya Sanat Galerisi" ile anlaşma yapılması, psikiyatri bölümlerinde salt hekimlerin organizasyonu ve yetkisiyle oluşturulmaya başlanan doktora programlarının engellenmesi için YÖK düzeyinde girişimlere geçilmesi, doktora programları sorunuyla ilgili olarak ilgililerle görüşülmesi kararları alınmıştır.

Aynı yıl üyelere gönderilen ilk bültende İzmir Şubesinin açılması için yapılan çalışmalar ve aidatların toplanmasındaki aksamaları önlemek için alınan önlemler sıralanmıştır. Derneğin basın ve kamuoyu ile ilişkilerinin geliştirilmesi için çalışmaya başlandığı ve bu doğrultuda, 20 Ocak 1988 tarihli Güneş Gazetesi'nin "Arka Pencere" sütununda yayınlanan bir yazıyla Sağlık Bakanının dikkatinin çekildiği haberi üyelere iletilmiştir. Bu bültende ayrıca, 14-16 Eylül 1988 tarihleri arasında İzmir'de Ege Üniversitesi Psikoloji Bölümüyle birlikte yapılacak olan V. Ulusal Psikoloji Kongresi'ne ilişkin duyuru, IV. Kongre bildirilerine ayrılan Derginin 21. sayısının, Aralık 1987'de satışa hazır hale getirileceği bilgisi, İzmir'deki Kongre'ye yetiştirilmek üzere Derginin yeni sayılarının hazırlanması için yazı gönderilmesi ile ilgili duyuru yer almıştır. Yine bu bültende, makalesinin yalnızca Psikoloji Dergisi'nde yayınlanmasını kabul etmesi halinde, üyelerin araştırmalarının parasal olarak destekleneceği belirtilmektedir. Özellikle klinik psikoloji alanında yaz aylarında düzenlenmesi planlanan kurslarla ilgili bilgi ve aidat sorununu çözmek için alınan kararlar da üyelere bildirilmiştir.

1989 yılında, daha önceleri planlanmış olan "Mesleki Sorunlar ve Çözümleri" konulu toplantının 4 Şubat 1989 Cumartesi günü yapılması, International Union of Psychological Science Derneği'ne üye olmak için başvuruda bulunulması, meslek içi eğitim amacıyla verilecek bir seri konferansın düzenlenmesi için salon sağlanması, APA'ya başvuru

olarak meslek yasasına bilgi sağlayabilecek profesyonel standartlar için yazışma yapılması, Dernek Yönetim Kurulu'nun aldığı ilk kararlar arasındadır. Bu kararlar yayınlanan bir bülten ile üyelere duyurulmuştur. Milli Eğitim Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve SSB Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü'nde çalışan psikologların durumu ve meslek yasasıyla ilgili konularda bilgi edinmek amacıyla üyelere bazıları görevlendirilmiştir.

Aynı yıl, Eğitim Fakültesi ve Pedagoji mezunlarının "psikolog" unvanına sahip olmalarını olası kılan metne itiraz hakkında görüşülmüş ve metnin en kısa zamanda Psikoloji Bölümleri Bölüm Başkanları tarafından YÖK Başkanlığı'na iletilmesi için çalışmalar yapılmasına, hazırlanan metnin psikologlara iş veren bakanlıklar ve ilgili kuruluşlara gönderilmesine karar verilmiştir. Üniversitelerarası Kurul tarafından alınan karar çerçevesinde pedagoji mezunlarının psikolog unvanını kullanmasına ilişkin itiraz metni, yönetim kurulu üyelerince okunup, onaylanmış, altı Psikoloji Bölümü Başkanına bu ortak metnin gönderilmesine karar verilmiştir. Bu nedenle YÖK ve Üniversitelerarası Kurul katında kararın yeniden gözden geçirilmesi için aktif olarak çalışılması kararı alınmıştır. Pedagoji mezunlarıyla ilgili Üniversitelerarası Kurul kararına ilişkin meslek grubumuzun tepkilerini içeren metinler, Psikoloji Bölüm Başkanlıklarına iletilmiştir.

1989 yılında alınan diğer kararlar arasında, ortak bir yüksek lisans programı oluşturulması konusunda, Psikoloji bölümleri olan üniversitelere bir yazı yazılması, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nden gelen meslektaşlarla mesleki sorunlarının görüşülerek, gerekli yardımın yapılması, Meslek Yasa Tasarısı'nın İzmir Şubesi Yönetim Kurulu Üyelerine gönderilmesi gibi kararlar da yer almaktadır. Aynı zamanda İstanbul'daki Türk Psikoloji Cemiyeti'nin bir meslek yasası tasarısı hazırlamakta olduğu öğrenilmiş, bu konuda bilgilendirilmek ve gereken iletişimi sağlayabilmek için Yönetim Kurulu üyelerinin görevlendirilmesine, İstanbul'daki meslektaşlarla ilişki kurulmasına, Nöropsikiyatri Derneği'nde hekimlerin psikologlar adına hazırladıkları meslek yasa tasarısının, psikoloji mesleği ve bilim alanından bazı üyelerimizin de katılacağı daha geniş çapta bir toplantıda konuşulmasının daha doğru olacağına karar

verilmiştir.

1990 yılında, VI. Ulusal Psikoloji Kongresi konusunda İstanbul Üniversitesi'ne bir mektup gönderilmesi, Türk Psikoloji Derneği ile Derneğimizin birleşmesi konusunun görüşülmesi, Meslek Yasa Tasarısı konusunda çalışmak üzere bir komisyon oluşturulması alınan kararlar arasındadır.

Bu yıl yayınlanan bültende, Psikoloji Dergisi'nin 25. sayısının 13. Genel Kurul Toplantısı'nda satışa sunulabileceği, dergilerin İmge Kitabevi'nde satışa sunulduğu bildirilmiş ve adatalarla ilgili küçük bir animasyon yer almıştır. Ayrıca Prof. Dr. Çiğdem Kağıtçıbaşı'nın "International Association for Cross-Cultural Psychology" (IACCP) Derneği'nin başına getirildiği, bu derneğin yayını olan iki dergide (Journal of Cross-Cultural Psychology, Psychology and Developing Societies) editör ve yayın kurulu üyesi olarak görev aldığı belirtilerek, bu iki dergide yayıncılık koşulları hakkında ayrıntılı bilgi almak isteyenler için yazışma adresi üyelere bildirilmiş, ileriki tarihlerde çeşitli ülkelerde gerçekleşecek olan konferans ve kongrelerin yer ve zamanları hakkında bilgi verilmiştir.

1991 yılında Yönetim Kurulu'nun aldığı ilk karar, bir anket hazırlanarak, Dernek üyelerinin Dernek'ten ve Dergi'den beklentilerinin belirlenmesidir. Bu kararın yanı sıra, Meslek Yasa Tasarısı'nın bir örneğini ve bu yasa tasarısıyla ilişkili 1988-1990 yılları arasında ortaya çıkan gelişmelerin bir özeti olarak üyelerine gönderilmesine, "Meslekler Klavuzu"nun sağlanması amacıyla Devlet Planlama ve Tübitak Kütüphanesi'ne gidilmesine, Dergi'de basılmak amacıyla gönderilen yazıların değerlendirilme süreci içinde kullanılmak üzere standart bir değerlendirme formu oluşturulmasına, bu değerlendirmeleri yapacak Akademik Danışmanlar Kurulu'nun belirlenmesi için Psikoloji Bölümlerine yazı yazılmasına, Meclis'teki komisyon üyelerine dernek faaliyetlerini ve "psikolog" unvanını kimlerin alacağına ilişkin YÖK kararlarını içeren açıklayıcı bir dosya hazırlanmasına karar verilmiştir.

Yine bu yıl, Eğitim Fakültesi mezunlarının tüzüğümüzün 21. maddesi gereği üyeliğe kabul edilmesine karar verilmiştir. Aynı zamanda, dernek gider ve gelirlerinin daha düzenli tutulması için üç ayda bir danışılacak bir muhasebeci tutulması,

Adalet Bakanlığı ve Çalışma Bakanlığı'na psikologların görev tanımı önerisinin sunulması, tüzüğün 20. maddesinin "e" fıkrasının sene sonunda yapılacak olan olağan genel kurul sırasında değiştirilmesi ve 27. sayıdan itibaren dergiye kabul edilen makalelerin İngilizce özetlerinin istenmesi gibi kararlar alınmıştır.

1992 yılında, Psikoloji Dergisi'nin Psych INFO'ya girişiyle birlikte yılda iki kez çıkarılması, yeni yönetim kurulunun EFPPA'ya bildirilmesi ve 1995 yılındaki Avrupa Psikologlar Kongresi'nin Antalya'da yapılmasının önerilmesi kararları alınmıştır. Aynı yıl, 7. Ulusal Psikoloji Kongresi'yle ilgili gelişmelerin Dernek'e yazılı olarak bildirilmesi için Kongre düzenleme Kurulu Başkanlığı'na yazı yazılmasına, Kongre Kitabı'nın basım giderlerinin Kongre gelirlerinden karşılanması durumunda, Dernek'in basım işlerinde yardımcı olmasına ya da basımı düşünülen yazıların, Psikoloji Dergisi'nin yayın kurullarına uygunluğu durumunda, Dergi'de basılmak üzere sıraya alınmasına, Dernek evraklarının ve dosyalarının yeniden düzenlenmesi ve bir arşiv oluşturması için Dernek Yönetim Kurulu üyelerinin görevlendirilmesine; bu yıl hazırlanacak bültende, üyelerin ev ve kurum adreslerini bildirecekleri bir bölüm ayrılmasına, bundan sonraki yazışmaların ancak ankete cevap verenler ile yapılmasına, 1990-1991 üyelik aidatlarını ödemeyen üyelerin saptanıp, kendilerine duyurulmasına ilişkin kararlar

verilmiştir.

Psikoloji Dergisi Akademik Danışmanlar Kurulu'na girecek kişilere ilişkin belirlenmiş olan kriterlerin, Psikoloji Bölümleri ve Psikiyatri Klinikleri'nde çalışan akademisyenlere gönderilmesi, Dergi'ye gönderilecek yazıların artırılması için bir duyuru hazırlanması ve her üniversitenin Psikoloji Bölümü psikoloji anabilim dalı başkanlarına makale siparişi verilmesi, Psikoloji Dergisi'nin PsychINFO'ya kabul edildiğinin 7. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde duyurulması, 26 ve 27 sayılı Psikoloji Dergilerindeki yazıların İngilizce özetlerinin hazırlanması, bugüne dek Psikoloji Dergisi'nde kimlerin hangi yazıların basıldığına ilişkin bir bibliyografyanın 28. sayıda basılması, Türkiye kütüphanelerinin bir listesi hazırlanarak Psikoloji Dergilerinin tüm sayılarından oluşan bir set'in bu kütüphanelere gönderilmesi, 1992 yılında alınan diğer kararlar arasında yer almaktadır.

Bu dönemde ayrıca, İzmir şubesinde üye listesinin son durumunun istenmesine, Adalet Bakanlığı'nda açılan psikolog kadrolarına psikolog ünvanı taşımayanların alınmaması için bu konuya ilişkin YÖK kararlarının Adalet Bakanlığı'na gönderilmesine, Bakanlık'tan talep geldiği takdirde görüşmeye gidilmesine, EFPPA'ya üyelik konusunda İç İşleri Bakanlığı'ndan izin alabilmek amacıyla EFPPA tüzüğünün bir yeminli çevirmen tarafından çevrilerek noterden onaylatılmasına karar verilmiştir.

Sayın meslekdaşımız Dr. Ayhan (William) LeCompte'u kaybetmiş bulunmaktayız. Psikologlar camiası olarak üzüntümüz sonsuzdur.

TOPLANTI - KONGRE

26-30 Ocak 1993 Conferans, "Human Rights, Mental Health, and Therapy in a Radically Changing World," Calgary General Hospital, World Health Organization, World Psychiatric Association, Banff, Alta., Canda. Başvuru: Dr. J. Arboleda-Folorez or Heather Holley, Calgary General Hospital, 841 Centre Avenue, NE, Calgary, AB, Canada T2EOA 1; Tel: 403-268-9203 Fax: 403-268-9201.

28-29 Ocak 1993, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı Alanında Psikodrama ve Grup Terapileri Sempozyumu. Hacettepe Üniversitesi "R" Salonu Ankara. Başvuru: Doç. Dr. Bahar Gökler, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Ruh Sağlığı Bölümü, 06100- Ankara.

22-26 Şubat 1993, Fifth International Interdisciplinary Congress on Women, San Jose, Costa Rica. Başvuru: Miria Gonzalez-Suarez PRÍEG-Escuela de Psicología Universidad de Costa Rica, Apdo, 2060 San Pedro, Costa Rica.

28 Şubat 1993, 6. Prof. Dr. Mualla Öztürk Çocuk Psikiyatrisi Bilimsel Toplantıları, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Psikiyatrisi Bölümü. Başvuru: Doç. Dr. Efser Kerimoğlu, Yeşiltepe 7. Blok No: 55 Emek mah.; 06510 Ankara. Tel: 319 21 60/609 Fax : 319 37.25.

10-13 Mart 1993, Annual Meeting, Association for Academic Psychiatry, Charleston, S.C. Başvuru: Ms. O'Loughlin, Dept. of Psychiatry, Whyman 2, Mount Auburn Hospital, Cambridge, MA 02238; 1-617-4995198.

18-20 Mart 1993 International Conference, "1993, European Year of the Elderly: Dysfunction of Mind and Body in the Elderly: Assessment and Intervention", European Office of the World Health Organization, Rotterdam, The Netherlands. Başvuru: S.O.G.G., Mr. R. Kiela veya Mr. K. Schilder, P.O. BO: 23115, 3001 KC Rotterdam, The Netherlands; 31-0-10-4367577 (tel), 31-0-10-4367273 (fax).

11-13 Nisan 1993, II. Çocuk ve Gençlik Psikiyatrisi Günleri, İstanbul. Başvuru: Prof. Dr. Kayıhan Aydoğmuş, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Psikiyatrisi Kliniği, Çapa, İstanbul.

22-27 Mayıs 1993, 146th Annual Meeting, American Psychiatric Association, San Francisco, California, A.B.D. Başvuru: George Association, 1400 K Street, N.W., Washington D.C. 20005, U.S.A. Tel: 1-202-682-6193, Fax: 1-202-682-6114.

6-12 Haziran 1993, World Congress of Psychiatry-World Psychiatric Association, Rio de Janeiro, Brezilya. Başvuru : JZ Promocoos a Assessoria de Congressos, Rua Visconde e Silva, 52/505, 22271 Rio de Janeiro, Brazil. Tel: 55-21-286 2846, Fax: 55 21 226 9351.

18-19 Haziran 1993, Conference, "Child Psychotherapy," Cambridge Hospital, Harvard Medical School, Boston. Başvuru: Judy Reiner Platt, Ed. D., Cambridge Hospital, 1493 Cambridge Street, Cambridge, MA 02139; Tel: 1-617-864-6165.

4-9 Temmuz 1993, III. European Congress of Psychology, Tampere, Finlandiya. Başvuru : III. European Congress of Psychology, P.O. Box 905, SF 00101 Helsinki, Finland.

15-19 Ağustos 1993 51st Annual Convention of the International Council of Psychologists, Montreal Canada. Başvuru: Patricia J. Fontes Ph. D. Secretary - General P.O. Box 62. Hopkinton, Rhode Island 02833-0062.

20-24 Ağustos 1993, American Psychological Association, Annual Meeting, Başvuru: APA Convention Office 750 First Street, NE Washington, D.C. 20002-4242 Tel: (202) 336-6020.

29 Ağustos - 2 Eylül 1993, 12th World Congress of Psychosomatic Medicine, "How Can We Help? Psychosocial Interventions and Psychotherapies in Medicine", Bern, İsviçre. Başvuru : c/o AKM Congress Service P.O. Box CH-4005, Basel,

Switzerland, Fax: 41-61-6918189.

Ekim 1993, 6th Congress, International Psychogeriatric Association. Bamberg, Germany. Başvuru: Prof. Dr. med. Manfred Bergener. c/o Carl-Korth-Institut. Fr. Pr. klinische geriatric. Rathsberger Strasse, 10.8520 Erlangen. Germany. Tel: 49-9131-27058, Fax: 49-9131-23651.

21-26 Mayıs 1994, Annual meeting, American Psychiatric Association, Philadelphia, Pennsylvania, USA. Başvuru: George Campbell, Director, Meetings Management American Psychiatric Association 1400 K Street, N.W. Washington, D.C. 20005, USA. Tel: 1-202-682-6193. Fax: 1-202-682-6114.

17-22 Temmuz 1994, 23rd International Congress of Applied Psychology, Madrid, Spain. Başvuru: Organizing Committee Secretariat 23rd International Congress of Applied Psychology Colegio Oficial de Psicólogos Nunez de Balboa, 58, 5 28001 Madrid, Spain.

25-28 Temmuz 1994, Congress of the International Association for Child and Adolescent Psychiatry and Allied Professionals "Violence and Vulnerability" San Francisco, California, USA. Başvuru: Irving Philips, MD. Department of Psychiatry Langley Porter N.P.I. 401 Parnassus Avenue San Francisco, California, USA. Tel: 1-415-731-7379.

PSİKOLOJİ DERGİSİ YAYIN DİZİNİ

Hazırlayanlar:

Ekrem Düzen Serperi Sevgür

Acar, G. (1982). Hollanda'da Türk işçilerinin uyum sorunları.

Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 61-64.

Akbulut, T. ve Çokan, Y. (1979). Endüstride ruh sağlığı

hizmetlerinde strateji. Psikoloji Dergisi, 2(8), 16-21.

Akçakın, M. (1985). Çocukların Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği'nin tanıtımı ve güvenilirlik çalışması. Psikoloji Dergisi, 5(18), 3-6.

Akkoyun, F. (1988). Kendini Gerçekleştirme Engellerini Tarama Envanteri'nin geçerlik çalışmaları. Psikoloji Dergisi, 6(22), 99-103.

Akkoyun, F. (1987). Empatik eğilim ve ahlaki yargı. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 91-97.

Akkök, F. (1989). Özürlü bir çocuğa sahip anne-babaların kaygı ve endişe düzeyini ölçme aracının güvenilirlik ve geçerlik çalışması. Psikoloji Dergisi, 7(23), 26-38.

Akkök, F. Ve Sucuoğlu, B. (1988). Otizmin tedavisinde yeni bir yaklaşım ve bir vaka sunuşu. Psikoloji Dergisi, 6(22), 41-43.

Akkök, F. (1987). Uyuşturucu ve alkol alışkanlığına psikofarmakolojik bir yaklaşım. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 111-112.

- Akkök, F. (1982). Özürlü çocukların aileleriyle psikolojik danışma ve rehberlik çalışmaları. Psikoloji Dergisi, 4(16), 3-5.
- Akkurt, D. ve Yürüt, S. (1986). Psikolojik testler ve Türk kültürü. Psikoloji Dergisi, 5(20), 73-79.
- Alexander, J. B. (1986). (Çev. Selim Hovardaoğlu). Olgunlaşma mı yoksa yalnızca gelişme mi? Psikoloji Dergisi, 5(19), 41-43.
- Arkonaç, S. A. (1987). Sosyal Kimlik Teorisi ve Social Identity Inventory (Sosyal Kimlik Envanteri) metodu. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 16-18.
- Atakan, S. A. (1987). Boşanma sürecinde yaşanan evreler. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 72-75.
- Aydın, B. (1990). Üniversite öğrencilerinin kaygı düzeyleri ile ders çalışma tutum ve alışkanlıklarının incelenmesi. Psikoloji Dergisi, 7(25), 33-40.
- Aydın, G. ve Tezer, E. (1991). İyimserlik, sağlık sorunları ve akademik başarı ilişkisi. Psikoloji Dergisi, 7(26), 2-9.
- Aydın, G. ve Aydın, O. (1990). Otomatik Düşünceler Ölçeği'nin Geçerlik ve güvenilirliği. Psikoloji Dergisi, 7(24), 51-57.
- Aydın, G. ve Demir, A. (1988). Çokyönlü Depresyon Envanteri'nin geçerlik ve güvenilirliği. Psikoloji Dergisi, 6(22), 1-6.
- Aydın, G. (1988). Üniversite öğrencilerinde depresyon, açıklama biçimi ve akademik başarı ilişkisi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 6-13.

- Aydın, G. (1986). Çocuklarda arkadaş ilişkilerinde başarısızlık ve Öğrenilmiş Çaresizlik ilişkisi. Psikoloji Dergisi, 5(20), 9-16.
- Aydın, O. ve Aydın, G. (1989). Açıklama Biçimi Modeli'nin normal ve depresif deneklerde sınanması. Psikoloji Dergisi, 7(23), 48-57.
- Aydın, O. (1988). Kendilik değerine hizmet eden yanlılığın kişilerarası çekicilik üzerindeki etkisi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 46-51.
- Aydın, O. (1978). Çocuklarda sosyal algı ve kişilerarası ilişki kurmada etkinlik. Psikoloji Dergisi, 1(2), 23-28.
- Aydınalp, K. (1979). Çocuklarda beslenmenin psikolojik etkileri. Psikoloji Dergisi, 2(8), 2-4.
- Balcı, A. (1980). Kestirim çalışması yolu ile ekonomi sağlama olanağının araştırılması. Psikoloji Dergisi, 3(11-12), 41-45.
- Baltaş, A., Kuşer, E., Birgen, T., Baltas, Z. ve Denктаş, H. (1986). Başağrısı ve nevrotik eğilim. Psikoloji Dergisi, 5(20), 51-59.
- Baltaş, A., Blacker, H. M., White, R. N. P. ve Baltas, Z. (1982). Kronik ağrı ve kontrolü konusunda yeni yaklaşımlar. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 8-14.
- Baltaş, Z. (1982). 10-11 yaş çocuklarında stres değerlendirmesi. Psikoloji Dergisi, 4(16), 19-23.
- Başıoğlu, M. (1984). Davranışçı yaklaşımla (Exposure in Vivo) kleptomani tedavisi: Bir vak'a analizi. Psikoloji Dergisi, 5(17), 50-53.

- Başıoğlu, M. (1982). Patolojik yaş olgusunda davranışçı bir yaklaşım: Bir vaka analizi. Psikoloji Dergisi, 4(16), 39-43.
- Bayezid, G. (1988). Früstrasyona tolerans: Öğretmenlerin etkisi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 85-90.
- Bayraktar, R. ve Sayıl, M. (1990). Çocukların kısmi saklanma ilişkisine olan farkındalıklarının çizimlerine etkisi. Psikoloji Dergisi, 7(24), 3-10.
- Bayraktar, R. ve Sayıl, M. (1988). Çocukların resimlerine ilişkin kuramsal görüşler ve derinlik çizimi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 79-85.
- Bayraktar, R. (1984). 45 derecelik açıların çizilmesinde temel çizgi yönelimi ve çeyreklik etkisi. Psikoloji Dergisi, 5(17), 31-38.
- Bayraktar, R. (1982). Çizime dayalı testler çocuğun zihinsel gelişimini değerlendiriyor mu? Psikoloji Dergisi, 4(16), 12-18.
- Bayraktar, R. (1982). Zemin olarak kullanılan kağıdın şekli basit geometrik şekilleri çizme yeteneğini etkiliyor mu? Psikoloji Dergisi, 4(13), 8-16.
- Bıyıklı, L. (1987). Yetiştirme yurduna yuvadan gelen 7-11 yaş çocuklarının zihinsel ve psikososyal gelişimlerinin incelenmesi.4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 128-136.
- Bilgin, N. (1980). I. Ulusal Psikoloji Kongresine çağrı. Psikoloji Dergisi, 3(9), 27-30.

Bilgin, N. (1979). III. Uluslararası Mimari Psikolojisi Konferansı üzerine notlar. Psikoloji Dergisi, 2(5), 10-13.

Bilgin, N. (1978). Kültürel süreç içinde haberlerin işlenmesi. Psikoloji Dergisi, 1(2), 9-16.

Birsöz, S. ve Zileli, L. (1982). Grup psikoterapisinde terapist-co-terapist etkileşimi ve iki terapistli grup modelleri. Psikoloji Dergisi, 4(13), 3-7.

Birsun, M. (1982). Almanya'daki Türk çocukları ve aileleri. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 54-60.

Bozak, M. (1982). Anksiyete ve okul başarısı arasındaki ilişkiye ait bir araştırma. Psikoloji Dergisi, 4(16), 24-30.

Cantez, E. (1987). Alkol bağımlılığının psikolojik özellikleri. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 28-36.

Cengizhan, A. (1980). Komşuluk olgusunun sosyo-fiziki boyutları. Psikoloji Dergisi, 3(10), 12-16.

Cochran, S. W. (1986). (Çev. Orhan Aydın). Türkiye'yi özlemle anıyorum. Psikoloji Dergisi, 5(19), 44-46.

Cüceloğlu, D. ve Slobin, D. I. (1980). Dil reformu ve kişi algılaması. Psikoloji Dergisi, 3(9), 4-9.

Çulha, M. ve Dereli, A. A. (1987). Atılğanlık eğitim programı. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 124-127.

- Dağ, İ. (1992). Kontrol odağı, öğrenilmiş güçlülük ve psikopatoloji ilişkileri. Psikoloji Dergisi, 7(27), 1-9.
- Dağ, İ. (1991). Rotter'in İç-Dış Kontrol Odağı Ölçeği (RİDKÖ)'nin üniversite öğrencileri için güvenilirliği ve geçerliliği. Psikoloji Dergisi, 7(26), 10-16.
- Demir, A. (1989). U.C.L.A. Yalnızlık Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirliği. Psikoloji Dergisi, 7(23), 14-18.
- Dodds, J. B. (1986). (Çev. Gül Aydın). Çocuklarda nükleer savaş korkusu. Psikoloji Dergisi, 5(19), 37-40.
- Dodds, J. B. (1980). (Çev.) Klinik psikologlarının eğitim ve işlevleri. Psikoloji Dergisi, 3(11-12), 10-14.
- Doğan, H. Z. ve Budak, G. (1984). Çalışan kadınların sorunları. Psikoloji Dergisi, 5(17), 8-13.
- Doğan, O. ve Göğüş, A. (1988). Davranışçı yöntemlerle iyileştirilen bir histeri olgusu. Psikoloji Dergisi, 6(22), 43-46.
- Doğan, Y.B., Palabıyıkoglu, R., Sözeri, Z.G. ve Ünlü, E. (1990). Alkol bağımlıları ile yapılan etkileşim gruplarında süreçlerin araştırılması. Psikoloji Dergisi, 7(24), 76-83.
- Dökmen, Ü. (1990). Yeni bir empati modeli ve empatik becerinin iki farklı yaklaşımla ölçülmesi. Psikoloji Dergisi, 7(24), 42-50.
- Dökmen, Ü. (1988). Psikodrama ile bir rüya analizi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 27-31.

Dökmen, Ü. (1987). Yüz ifadeleri konusunda verilen eğitimin duygusal yüz ifadelerini teşhis becerisi ve iletişim çatışmalarına girme eğilimi üzerindeki etkisi. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 75-79.

Dökmen, Ü. ve Dökmen. Z. (1987). Jung'un Aşama Arketipi'nin test edilmesi. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 85-90.

Dökmen, Ü. (1982). Nasrettin Hoca fıkralarının, Aisopos, Grimm ve Türk halk masallarının Kohlberg'in moral gelişim devreleri açısından incelenmesi. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 31-36.

Dönmez, A. ve Başal, H.A. (1985). Çevre büyüklüğü ve 10-12 yaş ilkokul çocuklarında denetim odağı. Psikoloji Dergisi, 5(18), 7-14.

Dönmez, A. (1979). Psikolojide ekolojik yaklaşım. Psikoloji Dergisi, 2(6), 26-30.

Duman, O. (1988). Öğrenme ve hafızanın modern teorileri. Psikoloji Dergisi, 6(22), 58-62.

Edgüer, N., LeCompte, A. ve Savaşır, I. (1978). Kendini Değerlendirme Ölçeği üzerinde psikonevrozlarla üniversite öğrencilerinin karşılaştırılması. Psikoloji Dergisi, 1(1), 25-27.

Ekşi, A. (1979). Psikolog ve antropologların görüş açısından gençlik dönemi. Psikoloji Dergisi, 2(8), 10-14.

Elal, G. (1980). Sağlık alanlarında çalışan psikologların öğretim ve mesleki çalışmalarında toplumlararası deneyim. Psikoloji Dergisi, 3(9), 10-12.

Epir, S. (1982). Denver Gelişimsel Tarama Testi'nde cinsiyet ve sosyal düzey farklılıkları. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 51-53.

Ergenç, A. (1982). Kişinin performans düzeyi, işe bağlılığı ve iş doyumu: Nedensel bir analiz. Psikoloji Dergisi, 4(16), 49-55.

Erol, N. ve Savaşır, I. (1989). Yeme Tutum Testi: Anoreksiya Nervosa belirtileri indeksi. Psikoloji Dergisi, 7(23), 19-25.

Erol, N. (1984). MMPI'nin normal Türk örneklemindeki madde analizi. Psikoloji Dergisi, 5(17), 24-30.

Erol, N. (1982). Ülkemizde psikiyatrik hastalarda Minnesota Çok Yönlü Kişilik Envanteri'nin geçerlik araştırması. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 15-23.

Erol, N. (1979). Davranışın değerlendirilmesi fonksiyonel (davranışsal-analitik) yaklaşım. Psikoloji Dergisi, 2(6), 21-25.

Erol, N. (1978). Aile tedavisi. Psikoloji Dergisi, 1(3), 7-9.

Ersever, O. (1982). Kriz ve krize müdahaleyi içeren üç ana yaklaşımın karşılaştırılması. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 37-38.

Feigenbaum, K. D. (1986). (Çev. Ali Uzunöz). Bir demet gül. Psikoloji Dergisi, 5(19), 23-25.

Fışılloğlu, H. (1992). Yapısal aile terapisi modeli ve bir vaka. Psikoloji Dergisi, 7(27), 10-14.

Frith, U. (1986). (Çev.Yıldız Kuzgun.) Otistik çocukların bilişsel ve sosyal becerileri üzerine yapılmış son araştırmalar. Psikoloji Dergisi, 5(20), 85-93.

Geçtan, E. (1980). Sevgi üzerine. Psikoloji Dergisi, 3(10), 2-7.

Goldberg, L. R. (1986). (Çev. İhsan Dağ). Türkiye'de yaşam ve sonrası: Kişilik betimleyici sözcüklerle ilgili bir çalışma. Psikoloji Dergisi, 5(19), 16-22.

Gökler, B. (1985). Nevrotik kadın hastaların ilkökul çağındaki çocuklarının ruhsal belirtiler yönünden değerlendirilmesi. Psikoloji Dergisi, 5(18), 31-37.

Güleç, C. (1988). Aile ve evlilik krizlerinde acil psikoterapi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 20-26.

Güleç, C. (1980). Fenomeno-egzistansiyel yönelimli psikoterapiler. Psikoloji Dergisi, 3(10), 19-22.

Gülerçe, A. (1990). Aile terapisinin psikolojiye getirdiği epistemolojik yenilik. Psikoloji Dergisi, 7(25), 53-62.

Gülerçe, A. (1988). Psikoterapi, sosyal etki ve tutum değişmesi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 112-117.

Gülerçe, A. (1982). Psikoterapi sonucuyla ilişkili hasta etkenleri: Bir yayın tarama. Psikoloji Dergisi, 4(13), 17-25.

Güney, M. (1984). Psikoterapide iyileşme ölçütleri. Psikoloji Dergisi, 5(17), 39-42.

Güney, M. (1978). Psikopati incest vak'ası. Psikoloji Dergisi, 1(4), 30-32.

Güneysu, S. ve Bilir, Ş. (1988). Üniversite gençlerinin kendini kabul düzeyine algılanan ana-baba tutumlarının etkisi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 127-133.

Gürel, N. (1978). (Çev.) Eğitimde ve sınıf disiplinini sağlamada geliştirilen yeni yöntemler. Psikoloji Dergisi, 1(1), 38.

Gürkaynak, İ. (1980). Okul büyüklüğünün öğrenci yaşamına etkisi. Psikoloji Dergisi, 3(10), 8-11.

Gürkaynak, M. (1980). Bana dergi gelmiyor. Psikoloji Dergisi, 3(9), 26.

Hammen, C. (1992). (Çev. Sibel Tümer ve Ekrem Düzen). Biliş ve psikodinamik: İlımlı bir öneri. Psikoloji Dergisi, 7(27), 27-32.

Himot, L. J. (1978). (Çev. Nail Şahin). Yaşlılık ve sorunları. Psikoloji Dergisi, 1(3), 5-6.

Hisli, N. (1989). Beck Depresyon Envanteri'nin Üniversite öğrencileri için geçerliği, güvenilirliği. Psikoloji Dergisi, 7(23), 3-13.

Hisli, N. (1988). Beck Depresyon Envanteri'nin geçerliği üzerine bir çalışma. Psikoloji Dergisi, 6(22), 118-126.

Hovardaoğlu, S. (1986). Öğrenilmiş Çaresizlik Modeli. Psikoloji Dergisi, 5(20), 3-8.

İmamoğlu, O. (1979). Çocuğun niyet kavramına ilişkin kavramsal, değerlendirici ve yükleyici davranışlar. Psikoloji Dergisi, 2(7), 2-8.

İmamoğlu, O. (1979). Sosyal psikoloji'ye 1970'lerde incelenen konular ve yöntem açısından genel bir bakış. Psikoloji Dergisi, 2(5), 14-19.

İnceer, B. (1982). Obsesif kompulsif bozukluk ve nevrotik depresyondaki Rorschach Psikodiagnostik Test beklentileri. Psikoloji Dergisi, 4(16), 36-38.

İnceoğlu, D. ve Aytar, G. (1987). Bir grup ergende atılđan davranış düzeyi araştırması. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 23-24.

Jones, L. K. (1986). (ev. Petek Aşkar). Tarsus'taki bir üretmeden Raleigh'daki bir danışma psikologuna. Psikoloji Dergisi, 5(19), 10-12.

Kağıtçıbaşı, . (1980). Sosyal değişme bağlamında psikolojik araştırmaların yeri. Psikoloji Dergisi, 3(11-12), 2-5.

Kağıtçıbaşı, . (1980). Türkiye'de çocuğun değeri, gelişme ortamı ve alınması gereken nlemler. Psikoloji Dergisi, 3(10), 26-31.

Kağıtçıbaşı, . (1978). Çocuğun Değeri. Psikoloji Dergisi, 1(1), 3-4.

Kalaycıoğlu, N. (1978). Ruhsal sorunlu çocukları olan ana-babaların tutumu: Bir karşılaştırma. Psikoloji Dergisi, 1(1), 9-11.

Kaner, S. (1978). ocuk intiharları. Psikoloji Dergisi, 1(3), 2-4.

- Karakaş, S. (1988). Sıçan hipotalamusundan kaydedilen işitsel uyarılma potansiyeli bileşenlerinin toparlanma süreleri yoluyla analizi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 67-79.
- Karakaş, S. (1987). Psikoloji biliminde yöntem sorunu. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 45-54.
- Karakaş, S. ve Ungan, P. (1982). İşitsel uyarımla hipotalamustan kaydedilen elektriksel cevaplar. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 24-30.
- Karakelle, S. (1987). Diverjant düşünme ve şahsiyet. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 25-27.
- Karancı, N. (1987). Psikiyatri hastalarının ruhsal rahatsızlıklarının nedenlerini algılama boyutları ve bu boyutların gelecek beklentisi ile ilişkileri. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 102-107.
- Kayır, A., Yüksel, Ş. ve Tükel, R. M. (1987). Vaginismus nedenlerinin tartışılması. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 107-111.
- Kaymak, D. A. (1987). Sınav Kaygısı Envanteri'nin Türkçe formunun oluşturulması ve güvenilirliği. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 55-62.
- Kepir, H. (1980). Psikoteknik değerlendirme evrimi. Psikoloji Dergisi, 3(11-12), 38-40.

- Kerimoğlu, E. (1985). Kekeme çocukların ve ailelerinin kişilik özellikleri yönünden incelenmesi. Psikoloji Dergisi, 5(18), 15-23.
- Kerimoğlu, E. ve Ceyhun, B. (1986). Anoreksiya Nervoza ve tedavisinde yeni yaklaşımlar. Psikoloji Dergisi, 5(20), 39-46.
- Kozcu, Ş. (1987). Anaokulu çocuklarında saldırgan davranışların ve anne tepkilerinin incelenmesi. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 19-22.
- Kuloğlu-Aksaz, N. (1990). Otistik çocukların ve öğretililebilir zihinsel özürlü çocukların anne-babalarının kaygı düzeyleri. Psikoloji Dergisi, 7(25), 14-20.
- Kuzgun, Y. (1988). Psikolojik ihtiyaçların orta öğrenim başarı puanları ve Öğrenci Seçme Sınavı (ÖSS) puanları ile ilişkisi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 104-112.
- Kuzgun, Y. (1979). Meslek danışmanlığının gelişmesi ve sorunları. Psikoloji Dergisi, 2(8), 5-9.
- Kuzgun, Y. (1978). Ben kavramı ve meslek seçimi. Psikoloji Dergisi, 1(4), 12-17.
- LeCompte, G. (1978). Psikologların görev tanım ve yetkileri. Psikoloji Dergisi, 1(4), 3-5.
- LeCompte, G. (1978). Adalet Bakanlığına bağlı kurumlarda çalışan psikologların görev ve yetkileri ne olmalıdır. Psikoloji Dergisi, 1(4), 7-8.
- LeCompte, A. (1978). Farklı kültürlerden evlilik. Psikoloji Dergisi, 1(3), 22-26.

- LeCompte, G., LeCompte, A. ve Özer, S. A. (1978). Üç sosyo-ekonomik düzeyde Ankaralı annelerin çocuk yetiştirme tutumları: Bir ölçek uyarlaması. Psikoloji Dergisi, 1(1), 5-8.
- LeCompte, W. A. (1982). Duygusal yüz ifadeleri ve klinik psikoloji. Psikoloji Dergisi, 4(16), 44-48.
- LeCompte, W. A. (1980). Türk psikolojisinde yeni gelişmeler. Psikoloji Dergisi, 3(11-12), 6-9.
- McWhirter, J. J. (1986). (Çev. Hürol Fışılolu). Türkiye deneyiminin danışma psikologları üzerindeki etkisi. Psikoloji Dergisi, 5(19), 30-33.
- Menli, N. (1991). Deneysel Psikoloji açısından Descartes'in önemi. Psikoloji Dergisi, 7(26), 17-22.
- Neel, R. G. (1986). (Çev. Rüksan Eski). Indianapolis-İstanbul: Sürmekte olan bir ilişki. Psikoloji Dergisi, 5(19), 34-36.
- Odağ, C. ve Kürşad, N. (1979). Psikososyal gelişim dönemleri. Psikoloji Dergisi, 2(7), 9-15.
- Odağ, C. (1978). Psikoterapilerde dirençlerin işlenmesi. Psikoloji Dergisi, 1(4), 26-29.
- Oğuztürk, Ö. ve Işık, E. (1990). Rehabilitasyon uygulamasının hemiplejik hastalarda depresyon ve kaygı düzeylerine etkilerinin kontrollü araştırılması. Psikoloji Dergisi, 7(24), 21-29.
- Onur, B. (1980). (Çev.) Uluslararası Çocuk Psikolojisi Kongresi. Psikoloji Dergisi, 3(11-12), 24-30.

Onur, B. (1980). "Zekâ kalıtımsal değildir" Rene Zazzo ile bir görüşme. Psikoloji Dergisi, 3(10), 17-18.

Oskay, G. (1986). Dayak konusunda ana-baba ve ergenin tutumu. Psikoloji Dergisi, 5(20), 60-65.

Oskay, G. (1982). Değer yargıları yönünden ana baba ergen çatışması. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 45-50.

Öktem, F. (1988). Nöropsikolojik testler. Psikoloji Dergisi, 6(22), 91-99.

Öktem, . (1988). Medial temporal lob ya da lezyonuna bağlı bellek kusuru gösteren iki vaka. Psikoloji Dergisi, 6(22), 63-67.

Öktem-Tanr, . (1982). Anksiyetenin ğrenme ve hafızaya etkisi. Psikoloji Dergisi, 4(16), 31-35.

ner, N. (1987). Kültürlerarası lek uyarlamasında bir yöntembilim modeli. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi zel Sayısı, 6(21), 80-83.

ner, N. (1982). Uygulamalı psikolojide uzmanlaşmayla ilgili iki yanılığı. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 65-67.

ner, N. (1979). Okul psikolojisi. Psikoloji Dergisi, 2(8), 15.

ner, N. (1978). Zeka ve yaratıcılık. Psikoloji Dergisi, 1(3), 10-16.

ner, N. (1978). Türkçeye uyarlanmış bir kayęı envanterinin geçerlik denemesi: Bir araştırma zeti. Psikoloji Dergisi, 1(1), 12-17.

- Özdoğan, B. (1982). Dokuz yaş çocuklarında davranış bozukluklarının çevresel nedenleri. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 39-44.
- Özelli, L.B. (1978). Bayley Bebekler İçin Zihinsel ve Devimsel Ölçek ile bir ön çalışma. Psikoloji Dergisi, 1(2), 3-8.
- Özer, K. (1982). Psikoloğun rol tanımı üzerine. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 68-72.
- Özgülven, E. (1979). Grupla psikolojik danışma sürecinde bazı aşamalar. Psikoloji Dergisi, 2(7), 29-32.
- Özgülven, E. (1978). Üniversiteye giriş düzenimiz. Psikoloji Dergisi, 1(4), 9-11.
- Özgülven, E. (1978). Üniversite giriş sınavları en iyi öğrencileri seçebiliyor mu? Psikoloji Dergisi, 1(2), 17-22.
- Öztürk, M. ve Erol, N. (1986). Bir okul korkusu vak'asında oyun tedavi süreci. Psikoloji Dergisi, 5(20), 30-38.
- Öztürk, M.O. (1979). Psikologların görev tanımı ve yetkileri üzerine. Psikoloji Dergisi, 2(5), 7.
- Pamir, T. (1987). 64 vakanın kekemelik davranışında geri bildirim uygulamasıyla sağlanan sonuçlar. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri. Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 63-66.
- Pamir, T. (1985). Kekemelik sağaltımına uyarlanan geri bildirim tekniği ve 17 denek üzerindeki sonuçları. Psikoloji Dergisi, 5(18), 24-30.
- Pamir, T. (1982). Anayasa ve sosyal güvenlik. Psikoloji Dergisi, 4(13), 50-51.

- Pamir, T. (1982). Afazi. Psikoloji Dergisi, 4(13), 26-32.
- Patterson, C. H. (1986). (Çev. Nilhan Sezgin). Eklektik psikoterapinin temelleri. Psikoloji Dergisi, 5(19), 26-29.
- Pronko, N. H. (1986). (Çev. Aycan Eren). Amerikan psikolojisindeki bugünkü yönelimler. Psikoloji Dergisi, 5(19), 7-9.
- Reyal, O. (1985). Kısa süreli deşimleme vak'ası. Psikoloji Dergisi, 5(18), 46-59.
- Samurçay, N. (1979). Bilimsel psikolojinin doğuşu. Psikoloji Dergisi, 2(6), 31-32.
- Samurçay, N. (1979). Devrim Erbil'in ve Charles Koch'un ağaçları. Psikoloji Dergisi, 2(6), 5-9.
- Samurçay, N. (1978). Somatik yakınmaların tanısında Rorschach'ın yeni bir uygulanış biçimi. Psikoloji Dergisi, 1(1), 28-32.
- Satılmış, G. ve Seber, G. (1989). Yetiştirme yurdunda yaşayan ergenlerde benlik saygısı. Psikoloji Dergisi, 7(23), 68-73.
- Savaşır, I. ve Öktem, F. (1979). WISC uyarlama çalışmaları ön raporu. Psikoloji Dergisi, 2(7), 16-21.
- Savaşır, I. (1979). Klinik psikoloji. Psikoloji Dergisi, 2(6), 10.
- Savaşır, I. (1978). (Çev.) Elem ve bileşenleri. Psikoloji Dergisi, 1(3), 27-32.
- Savaşır, I. (1978). Minnesota Çok Yönlü Kişilik Envanterinin Türkçeye uyarlanması ve standardizasyon projesi. Psikoloji Dergisi, 1(1), 18-24.

- Savaşır, I. ve Şahin, N. (1978). WISC uyarlama çalışmaları: Ön Rapor-1. Psikoloji Dergisi, 1(1), 33-37.
- Sayıl, I. ve Doğan, Y.B. (1984). Kısa dönemli psikoterapiler. Psikoloji Dergisi, 5(17), 43-49.
- Sayıl, M. (1991). Okulöncesi çocukların kısmi saklama çizimleri ile planlama ve kodlama süreçleri arasındaki ilişkiler. Psikoloji Dergisi, 7(26), 23-29.
- Sayıl, I. ve Tulça, Z. (1980). Kadın hastalarda problem alanları üzerine karşılaştırmalı bir araştırma. Psikoloji Dergisi, 3(9), 13-16.
- Simkins, L. (1986). (Çev. Perin Uçman). İnsanda cinsel davranışları anlama: Cinsel eğitim ve araştırma. Psikoloji Dergisi, 5(19), 13-15.
- Skovholt, T. M. (1986). (Çev. Gülden Bilal). Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri'nde psikoloji ve psikolojik danışma: Bir Amerikalının görüşleri. Psikoloji Dergisi, 5(19), 47-53.
- Sonuvar, B., Yörükoğlu, A., Öktem, F., Akyıldız, S. (1982). Hacettepe Çocuk Ruh Sağlığı Kliniğinde iki yıl içinde görülen çocukların demografik özellikleri. Psikoloji Dergisi, 4(13), 33-39.
- Sorias, O. (1986). Sosyal beceriler ve değerlendirme yöntemleri. Psikoloji Dergisi, 5(20), 25-29.
- Sözmen, H. (1978). (Çev.) Beyin dalgalarının bilinçli kontrolü. Psikoloji Dergisi, 1(3), 37-40.
- Sucuoğlu, B. ve Kuloğlu-Aksaz, N. (1992). Otistik çocuklara bağımsız yaşam becerilerinin kazandırılması. Psikoloji Dergisi, 7(27), 15-26.

Süer, Z. (1982). Endüstriyel kuruluşlarda çalışan yöneticilerin yöneylem araştırmasına ilişkin tutumları. Psikoloji Dergisi, 4(13), 40-47.

Süer, Z. (1979). Yöneylem araştırmasında psikolojinin yeri. Psikoloji Dergisi, 3(9), 2-3.

Şahin, D. (1990). Çocukların başarıya ilişkin nedensel yüklemelerinin ödül bölüştürme davranışları ve duyguları üzerindeki etkisi. Psikoloji Dergisi, 7(25), 1-13.

Şahin, D. (1990). Okul-öncesi çocukların kendilerinin ve başkalarının başarı ve başarısızlıklarına ilişkin nedensel yüklemeleri. Psikoloji Dergisi, 7(24), 11-20.

Şahin, N.H. ve Şahin, N. (1991). Bir kültürde fonksiyonel olan tutumlar bir başka kültürde de öyle midir? "Fonksiyonel Olmayan Tutumlar Ölçeği"nin psikometrik özellikleri. Psikoloji Dergisi, 7 (26), 30-40.

Şahin, N. (1979). Hazır mıyız? Psikoloji Dergisi, 2(5), 2-6.

Şahin, N. (1978). Türk basınında psikoloji yazıları. Psikoloji Dergisi, 1(3), 41-44.

Şenkal, A. (1978). Nöropsikolojik açıdan konuşma işlevi. Psikoloji Dergisi, 1(3), 33-36.

Tavat, B. (1991). Deneysel Psikoloji tarihi çerçevesinde beden-zihin probleminin çağdaş psikoloji ekollerine etkisi üzerine bir tartışma. Psikoloji Dergisi, 7(26), 41-44.

Tegin, B. (1990). Üniversite öğrencilerinin atılganlık davranış ve eğilimlerinin cinsiyet ve fakülte değişkenleri açısından incelenmesi. Psikoloji Dergisi, 7(25), 21-32.

- Tegin, B. (1988). Toplum psikolojisi ve toplumsal ruh sağlığı anlayışı. Psikoloji Dergisi, 6(22), 13-19.
- Tegin, B. (1987). Depresyonda bilişsel süreçler: Beck modeline göre bir inceleme. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 116-123.
- Tegin, B. (1986). Bir öğrenme süreci olarak psikoterapi. Psikoloji Dergisi, 5(20), 66-72.
- Tegin, B. (1979). Davranış tedavi tekniklerinden "sistemik duyarsızlaştırma" ile bir fobik reaksiyon tedavisi. Psikoloji Dergisi, 2(5), 25-27.
- Tegin, B. (1979). Psikoloji ve yöntem bilim. Psikoloji Dergisi, 2(7), 22-24.
- Tegin, B. (1978). Davranış tedavi tekniklerinden "sistemik duyarsızlaştırma". Psikoloji Dergisi, 1(4), 22-25.
- Tegin, B. (1978). Klinik psikolojide sınıflama. Psikoloji Dergisi, 1(3), 17-21.
- Tevrüz, S. (1979). Sahip çıkma. Psikoloji Dergisi, 2(5), 9.
- Tezbaşaran, A. A. (1982). "Türkiye psikoloji tezleri özetçesi" hakkında. Psikoloji Dergisi, 4(16), 58.
- Toğrol, B. B. (1987). Kocagöl Kuban Kazakları'yla Leo Tolstoy'un Terek Kazakları. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 36-44.
- Toker, F. (1979). Endüstri Psikoloğu. Psikoloji Dergisi, 2(5), 8.

Tokgöz, O. (1980). Televizyon reklamlarının çocuklarca anlaşma ve değerlendirilmesi. Psikoloji Dergisi, 3(11-12), 31-37.

Topçu, S. ve Kuzgun, Y. (1980). Ruh sağlığı alanında çalışan psikologların rol, işlev ve eğitimleri hakkında ilgili tıp doktorlarının kanı ve tutumları. Psikoloji Dergisi, 3(11-12), 15-23.

Topçu, S. (1980). Sağlık hizmetlerinde psikolojinin bugünkü durumu, sorunları ve çözüm yolları üzerine bir rapor. Psikoloji Dergisi, 3(9), 17-18.

Topçu, S. (1979). Sağlık alanlarında çalışan psikologların öğrenim ve mesleki sorunları üzerine bir inceleme. Psikoloji Dergisi, 2(7), 25-28.

Topçu, S. (1979). Psikolojide idiografik bir yaklaşım ve ölçme yöntemi. Psikoloji Dergisi, 2(6), 11-20.

Topsever, Y. (1982). Psikolojide matematiksel ve istatistiksel yaklaşımlar. Psikoloji Dergisi, 4(16), 56-57.

Tunca, Z. (1988). Baba-kız ensest: Çok yönlü bir sorun ve terapötik yaklaşım. Psikoloji Dergisi, 6(22), 31-36.

Uçman, P. (1990). Ülkemizde çalışan kadınlarda stresle başa çıkma ve psikolojik rahatsızlıklar. Psikoloji Dergisi, 7(24), 58-75.

Uçman, P. (1989). Psikiyatrik servis ortamlarında farklı değerlendirme yaklaşımlarının ilişkisi. Psikoloji Dergisi, 7(23), 39-47.

Uçman, P. (1984). Şizofrenide bilişsel bozuklukların ölçümü ve Psikolojik Hasar Ölçeği-PHÖ. Psikoloji Dergisi, 5(17), 18-23.

- Uçman, P. (1982). Cinsel sorunların tedavisinde yeni yaklaşımlar. Psikoloji Dergisi, 4(14-15), 3-7.
- Uçman, P. (1979). Psikiyatrik tedavi ortamı ve personel tutumları. Psikoloji Dergisi, 2(8), 22-26.
- Uluğtekin, S. Ö. (1978). Ana-baba çocuk ilişkileri. Psikoloji Dergisi, 1(4), 18-21.
- Uzunöz, A. (1990). Depresif ve depresif olmayan kişilerin çözümlü ve çözümsüz problemleri çözme çabalarının incelenmesi. Psikoloji Dergisi, 7(24), 30-41.
- Uzunöz, A. (1989). Blakar'ın İletişim Çatışma Durumları Tekniği'nin iki farklı Türk örneğinde sınanması. Psikoloji Dergisi, 7(23), 58-67.
- Uzunöz, A. (1988). Kimlik kavramı, varolmanın ikilemleri, psikolojik sorunlar ve psikoterapi. Psikoloji Dergisi, 6(22), 52-58.
- Uzunöz, A. (1986). Ruh sağlığı sistemlerinde yeni gelişmeler: Antipsikiyatri ve normalleştirme akımları. Psikoloji Dergisi, 5(20), 17-24.
- Uzunöz, A. (1985). Davranışlar ve duygular. Psikoloji Dergisi, 5(18), 38-45.
- Vanlı, L. (1988). Dislektik çocuklarda algısal bozukluklar ve okuma-yazma hataları. Psikoloji Dergisi, 6(22), 36-40.
- Vanlı, L. (1987). Patolojik sol ellilik: Bir modelin kültürlerarası denemesi. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 98-101.

- Vanlı, L. (1982). Doğum ağırlığı normal olan bebekler ile doğum ağırlığı düşük olan bebeklerin ilk-altı ay içindeki psikomotor gelişimleri. Psikoloji Dergisi, 4(16), 6-11.
- Voltan-Acar, N. (1985). Danışma psikolojisiyle hukukun meslek kuralları açısından karşılaştırılması. Psikoloji Dergisi, 5(18), 60-62.
- Voltan, N. (1980). Rathus Atılğanlık Envanteri geçerlik ve güvenirlik çalışması. Psikoloji Dergisi, 3(10), 23-25.
- Yalın, A. ve Sonuvar, B. (1987). Bender-Gestalt Testi'nin uygulaması. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 83-85.
- Yalın, A. (1979). Baba-çocuk etkileşimi. Psikoloji Dergisi, 2(5), 28-32.
- Yavuzer, H. (1979). 6-12 yaş çocuklarının psiko-sosyal gelişmesi. Psikoloji Dergisi, 2(5), 20-24.
- Yeşilyaprak, B. (1990). Denetim odağının belirleyicileri ve değişimine ilişkin araştırmalar: Bir eleştirisel değerlendirme. Psikoloji Dergisi, 7(25), 41-52.
- Yeşilyaprak, B. (1986). Üniversite gençlerinin psikolojik sorunları. Psikoloji Dergisi, 5(20), 80-84.
- Yıldırım, G. ve Sayar, Y. (1987). Tam öğrenme yöntemi ile birlikte öğrencilerin bilişsel giriş davranışlarına sahip olmalarının başarı üzerindeki etkileri. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 67-72.

Yüksel, N. (1984). Bilişsel işlevler yönünden normallerle depresif hastaların karşılaştırılması. Psikoloji Dergisi, 5(17), 14-17.

Yüksel, Ş. ve Kayır, A. (1987). Baba-kız incestinde annenin konumu. 4. Ulusal Psikoloji Kongresi'nde sunulmuş bildiri. Psikoloji Dergisi 4. Ulusal Psikoloji Kongresi Özel Sayısı, 6(21), 113-116.

Yüksel, Ş., Yetkin, N. ve Ülgen, O. (1986). Bir yutma fobisi olgusu ve davranışçı tedavi yaklaşımı. Psikoloji Dergisi, 5(20), 47-50.

YAYIN KURALLARI

- Dergiye gönderilecek yazılar, daktilo ile beyaz daktilo kağıdının bir yüzüne sol yanda 4 cm. sağ yanda 2 cm boşluk bırakılarak, çift aralıklı satırla yazılmalıdır.
- Gönderilecek yazılar, kaynakça dahil, 25 daktilo sayfasını aşmamalıdır.
- Gönderilecek Yazılarda TDK'nun Yazım Kılavuzu örnek alınmalı, yabancı sözcükler yerine olabildiğince Öz Türkçe sözcükler kullanılmalıdır.
- Yazarların isimleri, görevli buldukları kurum ve görev ünvanları ayrı bir sayfada belirtilmelidir. Metin bölümünde yazarların kimliğini belirtecek hiçbir ibare bulunmamalıdır.
- Şekil ve grafikler çini mürekkebi ile aydınlar, beyaz kuşe karton ya da kuşe kağıda çizilmiş, fotoğraflar parlak kontrast kağıda basılmış olmalı; arkalarına metinde geçen numaraları ve yazarın adı kurşun kalemle yazılmalıdır.
- Şekil, grafik, resim ve tablolarla ilgili alt yazılar ayrı bir kağıtta belirtilmelidir.
- Şekil, grafik, resim ve tablolar için gerekli olan klişe giderleri yazarlar tarafından karşılanır.
- Yazıların seçimi ve düzenlenmesi yayın kurulunca, baskı düzeltmeleri yazı işleri görevlilerince yapılır.
- Dergiye gönderilen yazılar yayınlansın ya da yayınlansın geri gönderilmez.
- Kaynakça düzenleme ve kaynak gösterme yönteminde 16. Sayı ve bunu izleyen sayılar örnek alınacaktır.
- Yazıların 4 kopye olarak gönderilmesi gereklidir.
- Yayın Kurulu gerekli gördüğü sözcükleri değiştirir.
- 200 kelimeyi geçmeyecek İngilizce bir Abstract eklenmelidir.
- Kurallara uymayan yazılar yayınlanmaz.